

ilerici yurtsever gençlik

Yıl: 2
4 Temmuz 1977
350 kuruş
40

ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

AP VE MHP'YE HÜKÜMET YOK!

ELEYİCİ SİSTEME SON!

TÜM LİSELİ MEZUNLARA ÜNİVERSİTE HAKKI!

YORUM

5 Haziran seçimlerine faşizmin alabildiğine tırmandırıldığı bir dönemde girmiştik. Türkiye bir yol ayrımında bulunuyordu o günlerde. Ya gerici - faşist güçler seçimlerden kârlı çıkarak, demokrasi adına ne kalmışsa onu da silip süpürecek, ya da seçimlerin ilerici güçlerin zaferiyle sonuçlanması halinde demokratik hak ve özgürlükler korunup, genişletilebilecek ve giderek, faşizmin tırmanışına son verilebilecekti.

Seçimlerin bugünkü sonuçlarına göz gezdirecek olursak, gerici güçlerin yenilgiye uğradıklarını, ancak ilerici güçlerin de nisbi bir başarı ile yetinmek zorunda kaldıklarını görürüz. Daha başka bir deyimle, hükümet sorununun çözümlenmediğini, yeni güçler dengesinde demokrasi ve faşizm ayrımının dönemecinin halen dönülemediğini gözlemleyebiliriz. Evet, MC yıkılmıştır, hatta yerine sonu bugünden belli olmasa bile demokratik özgürlüklerden yana bir hükümet de geçmiştir; ancak şu da bir gerçektir ki, ilerici güçler bugünkü koşullarda iktidarı bir ucundan yakalayabilmişlerdir, tamamına sahip olamamışlardır. Gerici güçler devlet kademelerinde halen etkin durumdadırlar ve devletin köşe başlarını tutmanın verdiği avantajla, güçlerini ilericilik ve demokrasi zararına harekete geçirebilmektedirler. Faşizme tırmanışı sürdürebilmektedirler.

Son günlerde ardı ardına patlak veren olaylar, faşizmin tırmanışının durmadığını açıklar niteliktedir. Saldırılar, öğrenci gençlikten tutun da yaşamın diğer alanlarına kadar organize bir karakter taşımaktadır. Neredeyse hemen her gün bir ilerici, yurtsever öldürülmekte, onlarcası yaralanmakta, gazeteler kaybolan, günlerdir haber alınmayan gençlerin haberleriyle dolup taşmaktadır. Bu tırmanış sürecinin içinde Erzurum'da bir öğretim üyesinin (Erzurum Atatürk Üniversitesi Fen Fakültesi doçentlerinden Orhan Yavuz) öldürülmesi olayı üzerinde önemle durmak gerekir. Faşistler işi bir öğretim üyesini öldürebilecek kadar ileri götürebilmişlerse, bu onların sırtlarını dayadıkları güçlerin etkinliklerini halen koruduklarını gösterir. Aynı komandolar İzmir'de de gazeteci Hikmet Çetinkaya'yı kurşun yağmuruna tutmuşlardır. Çetinkaya'nın daha önce de evinin bombalandığı göz önüne alınırsa, faşist çetelerin önlerine dikilen namuslu, demokrat kişileri bile ortadan kaldırmaya yeminli olduklarını görebiliriz. Geçtiğimiz günlerde saldırılar bir gazetecinin yaralanması ile durmamıştır. Ankara'da ODTÜ Öğrenci Temsilcisi Ertuğrul Karakaya arkasından açılan ateş sonucu okulunun önünde can vermiştir. Ateş açanın ODTÜ'de görevli bir jandarma eri olduğu belirtilmektedir. Saldırıların son kanlı perdesi İstanbul'da noktalanmıştır. İstanbul'un en işlek caddesinde Galatasaray Mühendislik Yüksek Okulu öğrencilerinin toplu olarak okula gittikleri belediye otobüsü otomatik silahlarla taranmış, açılan ateşten devrimci öğrenci Ahmet Aytaç ölmüştür. Faşist çeteler herkesin gözü önünde işledikleri bu cinayetten sonra «yardımcısı» olarak övündükleri polise bile ateş etmekten çekinmemişler, yaylım ateşine tutmuslardır.

Faşist saldırılara örnekleri arttırmak mümkündür. Hemen hemen hergün o kadar çok saldırı olayı meydana gelmektedir ki, sanırsınız MC halen baştadır ve sırtlarını bu gerici ortaklığa yaslayan siyasî cinayet şebekeleri, komandolar MC'nin başta olduğu günlerde üslendikleri görevi yerine getirmektedirler.

Evet! MC başta değildir ancak, MC vari faşist saldırılar halen güncelliğiini koruyorsa, daha önce de belirtildiği gibi, gerici güçlerin kan damarları kesilmemiş demektir. Onların soluğunu kesip, faşizmin tırmanışına son vermek ilerici güçlerin etkin savaşımıyla gerçekleşecektir. Bugünkü güçler dengesinde, parlamenter aritmetiğin demokrasiden, özgürlükten yana kesin çözüm getirmediği koşullarda parlamento dışı güçlerin savaşımın sonucunu belirleyici olma rolü önemini korumaktadır. Sınıf savaşımının yeni aşamasında kesin sonucu ilerici, demokratik güçler kampının eylemi belirleyecektir. Gençlik olarak güncel görevimiz, toplumsal muhalefetin bir parçası olarak tüm gücümüzü gericiliğe karşı harekete geçirerek somut savaşım biçiminiin kitlesel çıkışlar olduğunu unutmamaktır. Demokratik özgürlüklerden yana hükümeti sözle desteklemeyi pratik yaşamda eyleme dönüştürmektir. Tabii, işçi sınıfının ve ilerici, demokratik güçlerin yanında saf tutarak...

uluslararası dayanışmanın önündeki engeller kırılacaktır!

Şili halkının katillerinin işkence gemisi La Ermeralda İstanbul limanına giremedi. İlerici yurtsever güçlerin ördüğü Şili halkı ve gençliği ile dayanışma duvarı bu kan kokan gemiye geçit vermedi.

Barıştan ve ilerlemeden yana güçler, Türkiye'nin dört bir yanında örgütledikleri eylemlerle Şili halkı ve gençliği ile somut dayanışma ve savaşım duygularını dile getirdiler. Şili faşizmine karşı çıkarken, ülkemizdede faşizme geçit verilmeyeceğini, egemen güçlerin, faşizm tırmanışçılarının beyinlerine kazıdılar.

Türkiye ilerici yurtsever gençliği, uluslararası dayanışma eylemlerinin ön saflarında yeraldılar. Ankara, İzmir ve İstanbul'da düzenlenen eylemlerin başını çekti. Etkin olarak dayanışmanın tea içinde saf tuttu.

Dayanışma eylemlerinin içerisinde, İstanbul «La Esmeralda defol!» yürüyüş ve mitinginin ilerici yurtsever gençlik hareketinin savaşımında özel bir önemi, saygın bir yer ivardır. İlerici gençlik, ortaya konulan bu eylemle yürekten savunduğu uluslararası dayanışmayı somutlamıştır. Kendisine klavuz edindiği ilkelerden birisini daha soyut bir belgi olmaktan çıkararak, pratiğe indirgemiştir.

«La Esmeralda defol!» yürüyüş ve mitinginin hazırlık çalışmalarının yürütüldüğü Devlet Güzel Sanatlar Akademisi (DGSA)'da iki ayrı görüşün temsilcilerinin gençliğin uluslararası dayanışmasına karşı takındığı benzer tavır, «La Esmeralda defol!» protesto eyleminden çıkarılacak ikinci ders olmalıdır.

Çünkü; kendilerini işçi sınıfının partisi olarak niteleyen sözde sosyalistlerin DGSA'daki temsilcisi, protesto eylemini maceracılık olarak nitelemiş, ne biçimde olursa olsun konulacak eyleme karşı çıkmıştır. Aynen 16 Eylül DGM direnişine «oyun içinde oyun» olarak niteledikleri bakış açısıyla, gençliğin uluslararası dayanışmasının somut eyleminin önüne dikilmiştir. Aynı yanlış tavır başka bir biçimde maceracı - sekter unsurlarca da savunulmuştur. Bu kişiler yapılacak bir yürüyüşü provokasyon olarak nitelemişler, üstelik tam yürüyüşe geçileceği anda, okul önüne toplanan polisleri göstererek, «yürüyüşü bırakalım, polis geliyor» diyerek ortalığı velveleye vermişlerdir. Aynı sekter ve maceracı görüşten bir grubun «La Esmeralda defol» yürüyüşünün yarattığı olumlu havadan yararlanarak daha sonra 30 kişi ile eyleme kalkışması, Şili konsolosluğunu taşa tutması, asıl provokasyonun nereden kaynaklandığını göstermektedir. Bu sekter ve maceracı unsurların, «30 kişilik bir hareket mi, yoksa kitlesel bir çıkış mı daha kolay provoke edilir ve provokasyon olur» diye düşünüp düşünmediklerini bilmiyoruz; ama, kitlesel bir eyleme yüz çevirerek grupsal bir çıkışı ön plana çıkarılması uluslararası dayanışmaya yaklaşımdaki ciddiyetsizliğin en çarpıcı örneğidir .

Görüldüğü gibi, bu iki görüşün sahipleri, tüm dünya gençliğinin dayanışmasının önemini göz ardı etmektedirler. Bunlar dayanışmayı sözde savunur görünmekte, dayanışma pratiğe indirgemeye dayandığında yan çizmektedirler. Burjuvazinin dayattığı yasalarla önüne çıktığı uluslararası dayanışmanın köstekleyicisi görevini üslenmektedirler.

Engeller kırılacaktır. La Esmeralda'ya karşı girişilen eylem, uluslararası dayanışmanın önüne çekilen zincirin halkalarının kırılması yolunda ileri bir adımdır. Bu eylem, ilerici Türkiye gençliğinin tarihindeki şanlı ve onurlu yerini şimdiden almıştır bile. Çözmekle yükümlü olduğumuz görev dayanışmayı daha ileri boyutlara götürmektir. Şunu unutmayalım ki, Türkiye gençliğinin dünya gençliği ile bütünleşmesine konulan sınırlar, bir gün yıkılacaktır ve bu gençliğin kendi eseri olacaktır!

ANADOLU GENÇLİK VE SPOR AKADEMİSİ FAŞİSTLERE EĞİTİM KAMPI OLMAYACAK!

Anadolu Hisarı Spor Akademisi ilerici yurtsever öğrencileri, okullarında sınav döneminde yoğunlaşan faşist saldırılar hakkında basına yazılı bir açıklamada bulundular. Açıklamada özetle şöyle deniliyor; «Demokrasi cephesi ileriye doğru yol alırken **MC yıkılmanın telaşı içinde gide**rek saldırganlaşıyor. MC döneminde ilerici yurtsever öğrencilerin örgütlü gücü karşısında okulu işgal edemeyenler, her türlü provokasyona başvurdular. Bizler okul yönetimini toplu olarak uyardık ama kulak asılmadı. Okulda bir avuç zorba olmaktan öteye gidemeyen faşistler okul dışından ve okul yönetiminden aldıkları güçle saldırıya geçtiler. Bu durum son olayda da geçerliliğini aynen korudu. Bir kız arkadaşımıza sarkıntılık eden faşistleri kovaladık, bu durumu duyan faşistler aç kurtlar gibi üzerimize üşüşmeye başladılar, zincir ve sopalarla üzerimize saldırdılar. Saldırılarına karşı koyduk. Arkadaşları toplayarak bir forum yaptık, faşistlerin asıl amacının okulu ele geçirmek olduğunu anlattık. Faşistler forumdan sonra yine ortaya çıktılar, topluluğun üzerine ateş açtılar. Ateş açan faşistler; Muammer Baygeldi, Kâmil Türköz, İsmail Doğaner, Özcan Çakmak, Veysel ve Alper Tunga Oytun isimli komando öğrencilerdir. Saldırılardan okul yönetimi de sorumludur demiştik. Çünkü bizler, yani okulun ezici çoğunluğu, o gün sınavların ertelenmesi kararı almamıza karşın, faşist saldırganların okul içine girmesine göz yumarak onların sınavlara girmelerini sağladılar. Faşistler içeride dolaplarımızı yağmalamışlar. hatta bazı arkadaşlarımızın çantalarına mermi koyarak, bizleri sorumlu durumda bırakmak istediler. Olaylar o gün saat 11'den 16'ya kadar sürdü. Olaylar sonucu 2 ilerici yurtsever genç göz altına alındı. Durumu öğrenmek için telefon eden gazetecileri Genel Sekreterin «hiç bir olay yok» diye yanıtlaması, okul yönetiminin faşistlerin yanında yer aldığının açık göstergesidir. Okulun içi faşistler tarafından polisin gözü önünde sloganlarla donatılmıştır ve faşistler ve bazı yetkililer bir arkadaşımıza kendisine dikkat etmesini, öldürüleceğini söylemişlerdir. Ama biz ilerici yurtsever gençler geri adım atmayacağız. Okulda can güvenliğinin ve öğrenim özgürlüğünün sağlanmasının baş koşulu, bu gerici yönetimin yerine demokratik bir yönetimin gelmesidir.»

TÜZÜĞÜNÜ ONAYLAMAMAKLA İGD'NİN GELİŞİMİ ENGELLENEMEZ

Gerici faşist MC iktidarı demokratik güçlere, örgütlere yöneltiği kanlı saldırılar yetmezmiş gibi, ince oyunlarla onların örgütlenmelerini engelleme yoluna gitti. Bunlardan biri de, demokratik örgütlerin tüzüklerini onaylamamak veya geciktirmek. İGD de böyle bir uygulama ile karşı karşıya kaldı. Bu konu da İGD Genel Sekreteri B. Temel Saçlı yazılı bir açıklamada bulundu. Yazılı açıklamada şöyle deniliyor :

«1975/30 Aralık günü kurulmuş olan derneğimiz, çalışmalarını sürdürmek için, dernek tüzüğünü yetkili makamlara onaylamak üzere iletmiştir. Ama bugüne kadar dernek tüzüğü, MC'nin bilinçli oyalamaları nedeniyle onaylanmamıştı.

Bu anti-demokratik uygulamalara son verilmeli, tüm demokratik kuruluşların tüzükleriyle birlikte İGD'nin tüzüğü de ivedilikle onaylanmalıdır.»

İlkeleri ve pratik hayattaki eylemlerinin bir sonucu olarak, gençlik içerisinde hızla yayılan İGD'nin tüzüğünün engellenmesindeki amaç bellidir. Gençliği ilgilendiren sorunlara somut çözüm yolları bulmaya çalışan ve en son MESS direnişinde de görüldüğü gibi işçi - gençlik dayanışmasını somut bir şekilde yürütebilen İGD'nin gelişmesinden korkulması ve onun geniş gençlik kitlelerince kucaklanmasının engellenmeye çalışılmasıdır.

Ama boşuna gayret! Doğru ilkeleri ve eylemleri ile İGD'nin gençlik içerisinde yaygınlaşması engellenemeyecektir!

SÖYLEŞİ

Dost okurlar,
Bu sayımızda 30.000 baskıya ulaştık. Bu, koyduğumuz hedefe vardığımızın açık kanıtıdır. Fakat gazetemizi daha geniş yığınlara ulaştırmak, ellibinlere, yüzbinlere ulaştırmak, okutmak, yönünde yoğun bir çaba bizi bekliyor. İçinde bulunduğumuz yaz döneminde hedefimiz gazetemize binlerce abone kazandırmak olmalıdır. İYG'ye maddi olarak, militan okuyucularımızın en büyük katkısı, kazandırdıkları yeni aboneler olacaktır.
Dostça kalın.

İLERİCİ
Yurtsever
GENÇLİK
onbeş günlük siyasi
gençlik gazetesi

Sahibi :
Rifat GÜLER

Sorumlu Yönetmen :
Bahattin SEVEN

Yönetim yeri :
Başmusahip Sok. No: 3
Daire : 1
Cağaloğlu / İstanbul

Yazışma adresi :
P.K. 914 Sirkeci / İst.

BÜROLAR :

AKDENİZ Bürosu :
İnönü Cad. Kızılay İşhanı arkası Özkan Apt. No: 5 Kat : 3 — ADANA

ANKARA Bürosu :
Rüzgârlı Sok. Fazilet Han Kat: 4 No: 413 — ULUS

BURSA Bürosu :
Tahtakale Kent Pasajı Kat :4

DİYARBAKIR Bürosu :
Gazi Cad. Eğili İşhanı No: 307 Kat: 3

GAZİANTEP Bürosu :
Çukur Mah. Küllü sok. 1. Noter üstü Kat:2

İZMİR Bürosu :
Halimağa Çarşısı 863 Sok. Küçükçercioğlu İşhanı No: 1 - 2 — KONAK

KARS Bürosu :
Yusuf Paşa Mevkii Bulvar Cad. No: 23 Kat: 2

TRAKYA Bürosu :
Yediyol ağzı Keresteciler Bayırı Hızır Apt. B Blok No: 7 — EDİRNE

ABONE KOŞULLARI :
6 Aylık : 40 T.L.
1 Yıllık : 80 T.L.
Yurtdışı iki katıdır.

Dizgi : OZAL Matbaası
Baskı : ÖZAKIN Matbaası
Son baskı tarihi : 4.7.1977

Bu sayı 30000 adet basıldı.

yeni bir MC'ye geçit vermeyeceğiz!

Yeni hükümetin kurulması sorunu, ilerici güçlerle gerici güçler arasındaki savaşımın günümüzdeki odak noktası durumuna gelmiştir. Bu, 5 Haziran genel seçimlerinin sonuçlarının doğal bir yansımasıdır.

Ülkemizde günlerdir tartışılan «229» red oyu, gerici bir yapı ve uzlaşıcılık niteliğine sahip partiler topluluğunun bir bileşimidir. Nitekim «229'u bulduk, milliyetçi partiler topluluğu dışında başka hiç bir parti hükümet olamaz» diyenler, sözleri doğrultusunda kendi milletvekillerini karantinaya almaktan tutun da, demokratik özgürlüklerden yana hükümeti karalamak, güçten düşürebilmek için her yolu denediler. Sonunda istedikleri olmuştur üç gerici partinin milletvekillerinin oylarıyla CHP hükümeti güvenoyu alamamıştır.

Demokratik özgürlüklerden yana hükümetin meclisten güvenoyu alamadığı koşullarda, kırda - pazarda, işçi yatağı fabrikalarda - üniversitelerde en çok sözü edilen konu; yeni bir MC'nin kurulup kurulamayacağı veya oluşacak bir gerici - faşist iktidarın ülkemizi içine sokacağı derin yıkıntıların içine düşmemek için demokratik güçleri, ilericileri, yurtseverleri, devrimcileri nasıl bir görevin beklediğidir. Hemen hemen tüm halk kitleleri, emekçi sınıflar yeni bir MC girişiminin öncekini aratmayacağı, hatta daha yıkıcı olacağında hemfikirdirler. Genel kanı yeni bir gerici - faşist ortaklığın faşist diktatörlüğe açılan ön pencere olacağıdır.

Geniş halk kitlelerinin anti - MC eğilimi, en azından bu gerici - faşist ortaklığın politik cinayetlerini, yoksulluk, talan düzenini kendi pratiklerinde yaşamış olmanın kazandırdığı deneyimle doğal bir karşı çıkıştır. Kitleler oylarıyla «MC'ye hayır!» dileklerini ortaya dökmüşlerdir ancak demokratik oy potansiyeli, demokratik özgürlüklerden yana bir hükümeti tek başına iktidara getirmeye yetmemiştir.

Egemen gücün burjuvazi olduğu toplumsal yapıda, kitlelerin gerçek istemleri seçim sonuçlarında hiç bir zaman tam olarak yansıyamayacağı gerçeği göz önüne alınacak olursa, toplumsal muhalefetin, parlamento - dışı yüzünün gelişimi ve aldığı boyutlar her halükârda belirleyicidir. Ülkemiz tüm ulusal demokratik güçleri, belirleyicilik niteliklerini DGM'ye geçit vermemekle gösterdikleri gibi; DİSK'in «demokratik hak ve özgürlüklerin korunup geliştirilmesi için» İstanbul ve İzmir Mitingleri, tarihsel 1976 - 77 1 Mayıs gösterileri somut savaşım yönteminin de neler olabileceği hakkında ilerici - yurtsever güçlere zengin deneyimler kazandırmışlardır.

Bugünkü somut koşullarda örgütlü savaşımın geliştirilmesi, gerici güçler cephesi karşısında ulusal demokratik güçler cephesinin yaratılmasının ve geliştirilmesinin dirimsel önemi kat kat artmıştır. Tüm ilerici - demokratik güçlerin görevi ulusal demokratik cephenin yaratılması doğrultusunda eylem birliğine daha ileri boyutlar kazandırmaktır. Ancak ilerici - demokratik güçlerin örgütlü savaşım birliği gerici - faşist güçlere geçit vermeyecektir.

Bununla birlikte, ulusal demokratik güçlerin örgütlü eylem birliğinin oluşmadığı bugünkü koşullarda bile yeni bir MC'ye geçit vermemek mümkündür. Tüm demokratik güçlerin bu amaca yönelik koordineli kitlesel eylemleri, istenilen sonuca yönelmekte tek geçerli yoldur. Ayrıca, güvenoyu alamamasına rağmen halen işbaşında olan CHP hükümetinin bu doğrultudaki paralel eylemleri, yeni bir MC'nin kurulması çabalarına kesinlikle set çekecektir.

Devlet arşivlerini ellerinde tutan CHP hükümeti, 1 Mayıs kanlı saldırısının, Ecevit'e Çiğli'de yapılan suikast girişiminin ve bu olaylarla bağlantısı bizzat Demirel tarafından açıklanan 3 Haziran ihbar mektubu olayının içyüzünü kamuoyuna açıklamalı ve suçluların yargı organlarının önüne çıkarılmasını sağlamalıdır.

5 Haziran genel seçimlerinden hemen önce bir faşist darbe girişiminin açığa çıkarıldığı, 200 subayın tutuklandığı; bu faşist darbe girişiminin başında bir süre önce alelacele emekliye sevkedilen N. Kemal Ersun' un ve ayrıca iki generalin de bulunduğu ısrarla söylenmekte ve günlük basında da bol bol yeralmaktadır. Kimdir bunlar? Başka kimlerle bağlantıları vardır? Soruşturma başlatılmış mıdır? Kamuoyuna neden açıklanmamaktadır?

Ayyukaya çıkan yolsuzluk olaylarıyla ilgili belgelerin ele geçirildiği, bunların bir kısmının hükümet değişikliği sırasında MC'nin görevlileri tarafından yakıldığını, sayın Ecevit bir basın toplantısında açıklamıştı.

Bütün bunların açıklanması ve suçluların yargı organlarının önüne çıkarılmasını bütün halkımız istemektedir. Günübirlik politik kaygılarla bu olayların içyüzünün açıklanmaması, izah edilebilir bir şey değildir ve gerici güçlerin yeni bir MC oluşturmasına fırsat verebilecek niteliktedir.

Yeni bir MC kurulmamalıdır. Bu konuda herkes, her demokratik güç ve kuruluş, çabalarını birleştirmek doğrultusunda hareket etmelidir. Gün, birlik günüdür.

ilerici gençlik hareketi yükselirken bir şehit daha düştü saflarımızdan

İlerici gençlik hareketi, bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşımında bir neferini daha yitirdi. İlerici gençlik hareketinin sürekli ve sağlıklı gelişmesi karşısında telaşa kapılan gerici - faşist güçler İGD'ye ve üyelerine kudurmuşcasına saldırıyorlar. İşçi sınıfı ile uyumlu savaşım veren, yolunu işçi sınıfının yolu olarak belirleyen ve günden güne büyüyerek geniş gençlik kesimlerini kucaklayan İGD'nin gelişiminden tedirgin olan sadece burjuvalar değil.

Gençlik içine yuvalanmış maocu - goşist akımlar da bu gelişimin önüne geçmek için çırpınıyorlar. Çünkü ayaklarının altı kayıyor. Varlık nedenleri elden gidiyor. Bugüne dek gençliğin devrimci heyecanını ve coşkusunu sömürerek varlığını sürdüren maocu - goşist akımlar, İGD'nin kurulması ve 1,5 yıllık soylu savaşımıyla gençlik içinden dışlanmaya başladılar.

İlerici gençlik hareketi her türlü yalana, karalamaya ve açık saldırıya rağmen gelişti ve gelişiyor. 1 Mayıs 1977'de 50 binlerle yürüyen İGD, burjuvazinin, faşist çetelerin, maoc u - goşist sapıkların da korkulu rüyası oldu.

İşte bu yüzden Gaziantep'te «Emeğin Birliği» adlı goşist grup, DİSK'in bölge toplantısına maocularla birlikte saldırdılar. İplik - İş adlı tabela sendikası Başkanı Hasan Budak ve yönetim kurulu üyesi Sefer Sarıkurt işçilerin toplantısına silahlı saldırı yaparak, İGD üyesi işçi Fevzi Türbeci'yi öldürdüler. Lastik-İş temsilcisi Atilla Karataşlı ise saldırıda ağır yaralandı.

İGD olayla ilgili yayınladığı bildiride saldırı ve cinayetlerin demokratik güçlerin birliğini ve işçi - gençlik dayanışmasını engelliyemiyeceğini açıkladı.

DİSK Genel Sekreteri M. Karaca da verdiği bir demeçle bu karşı - devrimci saldırıyı kınamıştır. Ayrıca, TÖB - DER, TÜTED, TÜS - DER, İstanbul şubeleri, KÖGEF, Halkevleri İstanbul İl KHoor. Kurulu, İKD, İGD ve Görsel Sanatçılar Derneği ortaklaşa yayınladıkları bir bildiride, bu saldırıyı demokratik kuruluşlara yapılmış bir saldırı olarak nitelemişler ve şiddetle protesto etmişlerdir.

B. Temel Saçlı imzasıyla yayınlanan İGD'nin bildirisinde özetle şöyle denmektedir :

«Gerici - faşist güçlerin, başını işçi sınıfının çektiği demokrasi ve özgürlük savaşımı karşısında gittikçe gerilediği şu dönemde saldırıların çeşitli yönlerden gelmesi karşısında uyanık olalım!

Tüm ulusal demokratik güçler, birliğimizi ve savaşımımızı işçi sınıfının öncülüğünde yükseltelim, derinleştirelim. Kendilerini sol içinde göstermeye çalışan maocuları, goşistleri, troçkistleri, anarşistleri, CIA ajanlarını, işçi sınıfı düşmanlarını birliğimizin gereği ve savaşımımızın başarısı için teşhir edelim. Bu karşı devrimci unsurlara karşı savaşım, faşizme ve emperyalizme karşı verdiğimiz savaşımdan ayrılamaz.

İlerici gençliğin biricik örgütü olan İGD, işçi sınıfının savaş yolunda daha kararlı ve daha bir azimle savaşımını sürdürecektir.

İGD'yi ve verdiği savaşımı hiçbir güç engelliyemiyecektir.

İşçi - gençlik dayanışması savaşım alanlarında akıtılan kanda daha da somutlanıyor, daha da sağlamlaşıyor. Akan kan karışıyor!

Gerici - faşist güçler ve onların her türden uzantılarından bu cinayetlerin er geç hesabı sorulacaktır!

Faşizme geçit vermeyeceğiz!
YAŞASIN İŞÇİ - GENÇLİK DAYANIŞMASI!
YAŞASIN İGD!»

HAYDİ UNUTMAYALIM

İlerici Gençler Derneği üyesi gençler, demokratik kuruluşlarla ortaklaşa olarak grevci işçileri ziyarete devam ediyorlar. Belirlenen günlerde kitlesel bir biçimde grev alanlarını dolduruyorlar. İşçilerle dayanışma içinde olmanın somut örneklerini veriyorlar.

Geçtiğimiz hafta sonunda «yolumuz işçi sınıfının yoludur» diyen ilerici gençler, kadınlar, öğretmenler, teknik elemanlar, sağlık memurları ve Kıbrıslı ilerici, yurtsever gençler, Profilo, Boronkay ve Sungurlar işçilerini ziyaret ettiler. Pankartlarıyla. Miting alanlarına gider gibi. Dillerinde türküleri, marşları ile. Haykırdıkları «ileri demokratik bir düzen», «DGM'yi ezdik sıra MESS'te» belgileriyle...

yaşasın dayanışmamız

MAN
İşyeri Baştemsilcisi
Cemal Azmi Poyraz

İşçi sınıfımız savaşsız, sömürüsüz ileri bir toplum için mücadele vermektedir. İşçi sınıfının başını çektiği diğer emekçi yığınlarının katıldığı bu kavgada öğrenci gençlik önemli yer tutmaktadır.

Ülkemiz politikasına yıllardır egemen olan işbirlikçi tekelci sermaye, gençliğin mücadelesini üniversite duvarları içinde tutmaya çalışmış, bir süre bu işi becerebilmiş de.

İki yıl önce kurulan İlerici Gençler Derneği, «yolumuz işçi sınıfının yoludur» belgisinden hareket ederek işbirlikçi tekelci sermayenin bu planını bozmuştur.

«Yolumuz işçi sınıfının yoludur» diyen İlerici Gençler Derneği, bu ilkeyi sadece sözde değil, işçi sınıfımızın demokratik - ekonomik örgütü DİSK ve ona bağlı Maden - İş'in sermayeye karşı yürüttüğü savaşımında, özel olarak MESS'e karşı savaşta Maden - İş'e bağlı işçilerle omuz omuza mücadele etmekle de bunu hayata geçirmektedirler.

DİSK, bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm bayrağını her geçen gün yükseltmektedir. Bu savaşımı engellemenin bir yanını da MESS yüklenmiştir. Bu yükü taşıyıp taşıyamayacağı henüz belli değildir. Bu ağır yükün altında kalacağı inancımızdır. Bu inancımızın içinde İlerici Gençler Derneği'nin desteğini de görüyoruz. Bizlere tiyatroları ile, koroları ile maddî - manevî destek olan ilerici - yurtsever gençlik, diğer bir kısım gençliği de giderek dışlayabilmiştir. Goşizmi, maoculuğu hapsetmiş, işçi sınıfına zararlı olanları ortaya çıkarmada destek olmuştur. Grev yerlerinde işçi sınıfına akıl hocalığı değil, işçi sınıfının birliğinden, disiplininden kendilerine örnek çıkartmaktadırlar. İlerici Gençler Derneği'nin bu mücadele anlayışına genç işçi, emekçi ve öğrencilerimizin omuz vermeleri gerekmektedir.

Yaşasın işçi - gençlik dayanışması.
Yaşasın DİSK.
Yaşasın İGD.

İlerici gençler M.A.N. grev yerini ziyaretlerinde
(Fotoğraf : İYG)

işçi sınıfımız ve gençlik

ARÇELİK
İşyeri Baştemsilcisi
Turan Eraslan

«Gençlik işçi sınıfının yolundadır», sözcüklerini hayata geçirmek, işçi sınıfı ile bağlar kurmak özünde karmaşık ve zor bir sorundur. Bu soruna doğru yaklaşma, işçi sınıfının biliminden şaşmamakla ancak, çözümlenebilir. Kapitalist toplumda işçi sınıfı dışındaki katmanlar, özellikle öğrenci gençlik, toplumsal dinamizmi oluşturan belli bir güçtür. Hazır işe yarayan bir kuvvettir. Bunu iyi kullanmayı, yararlı bir hale getirmeyi becermekte ustalık işidir. Kapitalizmin savruk yapısı gençliği de ayırabilmiştir. Anarşinin kapitalizmin içinden doğması gençliği de etkilemiş, düzene karşı çıkmayı sosyalizmle özdeştirmeye kadar götürmüştür.

İşçi sınıfı sömürüye karşı savaşta bu engelleyici faktörü de gözönüne almış. İşçi - Gençlik dayanışmasını temelde ideolojik birliğe götürmenin sosyalist hareketе önemli kazanımlar getireceğine de açıklık getirmiştir. Küçük - burjuvazinin önemli bir kesimi olan öğrenci gençliğin işçi sınıfıyla birliği, onunla iç içe girmeye kadar götürmekte ve zorunluluk taşımaktadır. Bunu da geçerli kılmanın yolu, giderek küçük burjuva tutum ve davranışların, düşüncedeki eksikliklerin ve buna benzer faktörlerin giderek azalmasıdır. Somutta günümüzde MESS'e karşı savaşta grevlerimize içten bir yakınlıkla sarılan İGD adlı gençlik örgütü bu iç - içe girmeyi ustalıkla ortaya koymaktadır. Bu savaşta bir militan olduğunu, işçi sınıfına ders vermeye kalkışmanın gençliğin işi olmadığını, sorumluluk duygularının işçi sınıfının bilimine inanmayla olacağını, bunu da pratikte işçiyle ne derece bağlar kurabileceğiyle gösterileceğini, bu çalışmanın da hemen olamıyacağını görmelidir.

Şuna inanıyoruz ki İGD, «yolumuz işçi sınıfının yoludur» belgisini somut olarak gösteren tek doğru gençlik örgütüdür. İşçi sınıfıyla, doğru görüşüyle giderek kaynaşan İGD, Türkiye gençliğine de ışık tutacak, goşizmi, maoculuğu ezecektir.

BORONKAY İŞÇİSİ; "MESS EZİLECEK"

Boronkay işçisi Yıldırım arkadaş ise, sınıf mücadelesinin 50 seneden beri zor koşullarda sürdüğünü, burjuvazinin işçi sınıfına her zaman azgınca saldırdığını belirterek : «Sınıf savaşımında 15 - 16 Haziran tekelci burjuvaziye indirilen büyük bir darbe oldu. DGM direnişimiz ise daha büyük... Bugün tekelci burjuvazinin en saldırgan örgütü MESS var karşımızda. Onu ezmek için DİSK' in, sendikamız Maden - İş'in öncülüğünde savaşım veriyoruz. Ezeceğiz de...»

Yıldırım arkadaş, işçi - gençlik dayanışması konusunda ve genç işçilerin grevdeki rolü üzerine ise şunları söyledi : «Gençlik hareketi doğru bir yolda ilerliyor. İşçi sınıfının yolundan ilerliyor. Bizler de bu yoldaki genç kardeşlerimizle omuz omuzayız. Yalnız burada şunu belirtmek istiyorum. Özellikle aramıza, grev yerlerimize sızmaya çalışan maocu, goşist gruplara karşı işçi arkadaşlar, tüm grevdeki işçiler dikkatli ve uyanık bulunsunlar. Çünkü bunların sınıfımızla, sınıfımızın bilimi ile hiçbir ilişkisi yoktur. Eylemimizi, bilerek veya bilmeyerek arkadan hançerlemek için türlü oyunlara başvuruyorlar. Şöyle bir söz var. Sinek küçük ama mide bulandırır. Biraz ilerde gelirken görmüşsünüzdür. Duvarlar anti - komünist, anti - sovyetik sloganlarla doldurmuşlar. Utanmadan da altına Boronkay işçileri yazmışlar. İşte onların zavallı, yalancı, yüzleri. Bizim işyerimizde daha önce bir iki tane maocu vardı. 1 Mayıstan sonra onları aramızdan attık. Onlar yaygara kopardılar yayın organlarında. «Sosyal - faşistler, devrimci işçileri işten atıyorlar» diye. Biz nasıl faşistleri işyerimizde barındırmazsak, 1 Mayıs'ta bize kurşun sıkan maocu faşistleri de içimizde barındırmayız. Çünkü önümüzde zorlu bir savaşım vardı. Ve bu hainler bizi her zaman arkamızdan hançerleyebilirlerdi. Yani bunlara karşı verdiğimiz savaşı, burjuvaziye ve faşizme karşı verdiğimiz savaştan ayrı tutmuyoruz.

İşyerinde çalışan işçiler genellikle yaşlı işçiler. Ama genç işçiler daha atılgan, daha uyanık ve bilinçli. Genç işçiler savaşımı örgütlüyorlar ve öncülük ediyorlar.»

BU DAYANIŞMAYI

GENÇLER İŞÇİ SINIFININ YOLUNDA YÜRÜYOR

PROFİLO
İşyeri Baştemsilcisi
Hasan Ustaoğlu

İşçi sınıfı, sermayeye karşı savaş açtı. Bu savaş yeni değil; eskiye göre daha güçlü, örgütlü ve bilinçli. Bu savaş kolay değil. Çabuk bitecek bir savaşa da hiç benzemiyor.

Militan, dost, kardeş gerek bu kavgaya. İşçi sınıfı yalnız olmadığını biliyor. Gençliğe önem veriyor. Gençliğin en önemli bir kesimiyle bu yolda yürümek istiyor. Öğrenci gençlikte, yürümesi gereken yola girdi, artık. Gençlik, **«yolumuz işçi sınıfının yoludur»** diyor. Bunu hayata geçiriyor.

Gençlik bilinçli hareket ediyor artık. İşçi sınıfından çok şeyler öğreneceklerine de inanıyorlar. İşte günümüzde İlerici Gençler Derneği işçi sınıfımızın savaşımında yeni yollar buluyor. Akıllı ve sabırlı hareket ediyor. Nerede işçinin kavgası varsa orada İGD'de var oluyor. Yandaş oluyor gücü yettiğince, fedakârlık gösteriyor. İşçi sınıfımız artık dostunu, düşmanını çok iyi tanıyor. Mao'culuğu, goşizmi elinin tersiyle itiyor. Bunda İGD'nin de büyük yardımı oluyor. Artık işçi sınıfı, ilerici - yurtsever gençlikle elele ulusal demokratik cephe savaşımındaki duvarı da örüyor. Bu duvarı yükseltmede İGD'nin önemli payını unutmuyor.

Selâm olsun işçi sınıfımızın bu kavgasında yürekle, inançla savaşan ilerici - yurtsever gençlik örgütü İGD'ye. Şelâm olsun yaratana.

GENÇ PROFİLO İŞÇİLERİ İLE KONUŞMA

Profilo'dan genç bir işçiyle, işçi - gençlik dayanışması konusunda sohbet ettik. Ramazan arkadaş bu konuda şunları söyledi : «İşçi sınıfı, kendi yolunda yürüyen gençlikle dayanışmaya her zaman hazırdır. Ve bu dayanışmanın önemi bizce büyüktür. İşçi sınıfına ters, maocu, maceracı akımlara karşı savaşım veriyoruz. Ve bunda kararlıyız. Gençlik hareketinin de olumlu bir yönde gelişmesi bizi sevindiriyor. Çünkü yaşama şansları olan tek alan da ellerinden gidiyor, bu sapıkların. Onun için şimdi bu dayanışmayı daha da güçlendirmek boynumuzun borcudur.» Ramazan arkadaş işçi sınıfının savaşımını ve bu savaşım içinde 15 - 16 Haziran direnişinin önemini de şöyle açıkladı : «İşçi sınıfının savaşımı yeni boyutlar alıyor. Ve yükseliyor. İşçi sınıfının bilimi ışığında oluyor bu. DGM direnişimiz, 1 Mayıslar, ve MESS'e karşı durduğumuz grevler bunu gösteriyor. Ve bu günlere gelebilmemizde de 15 - 16 Haziran'ı bir kilometre taşı olarak görüyorum ben.»

grevcilere Manisa'dan dayanışma mesajı:

İşbirlikçi tekelci sermayenin en talancı, en saldırgan örgütü MESS'e karşı, örgütlü, bilinçli bir savaşıma giren DİSK'in en savaşkan kolu Maden - İş'in yürüttüğü savaşım yurt içinde ve dışında büyük dayanışma, destek sağlıyor.

İlericilerin, yurtseverlerin, devrimcilerin gösterdiği, dayanışma bizler için kıvanç kaynağıdır.

İnanıyoruz ki, tekelci burjuvazinin saldırısına karşı yiğit Maden - İş üyelerinin vermekte olduğu savaşim, DGM direnişinde olduğu gibi yine işçi sınıfının zaferi ile son bulacaktır.

Biz Manisa'daki ilerici, demokratik kuruluşlar, Maden - İş'in sürdürdüğü savaşımı sonuna kadar destekleyeceğiz.

Yaşasın ulusal demokratik güçlerin eylem birliği!
Yaşasın işçi sınıfının birliği!
Yaşasın Maden - İş, yaşasın DİSK!

4501 No. lu MANISA MADEN - İŞ LOKALİ, DEVRİMCİ TOPRAK-İŞ TÜS - DER, TÜM - DER, MANISA GENÇLİK VE KÜLTÜR DERNEĞİ, TÜTED, MANİSA HALKEVİ.

İLERİCİ GENÇLER, MADEN-İŞ GREVCİLERİ İLE DAYANIŞMA BİLDİRİLERİ DAĞITIRLARKEN (Foto: İYG)

işçi-köylü dayanışmasının en güzel örneği

SELAM OLSUN MESS'E KARŞI DİRENEN YİĞİT METAL İŞÇİLERİNE,
SELAM OLSUN İŞÇİ SINIFIMIZIN EN SAVAŞKAN, EN KARARLI EVLATLARINI BAĞRINDA TOPLAYAN MADEN-İŞ SENDİKASINA

30 Mayıstan beri tekelci sermayenin en kodaman kesimlerinin saldırgan örgütü MESS'e karşı direnen, direnirken ekmek ve onur için kavga veren, daha mutlu bir gelecek, sömürüsüz bir yaşam için saflarını sıklaştıran metal işçilerinin grevini bütün gücümüzle destekliyoruz. Grev kararları alınırken haykırılan «DGM'yi ezdik, sıra MESS'te» belgisi bugün bütün ilerici toplum kesimlerinde yankı buluyor. Köylüler, öğretmenler, teknik elemanlar, gençler, kadınlar hep bir ağızdan aynı belgiyi tekrarlıyor. Ve işçi sınıfımızın kararlı savaşımının etrafında aşılmaz bir güç oluşturuyorlar.

Oluşturulan bu saflara Samandağ'lı üreticiler de katılıyor. Hiç greve gitmemiş olmalarına rağmen grevin gerektirdiği fedakârlıkları, dayanışmayı anlıyor ve yürekten kabul ediyorlar. Çünkü onlar da grevdeki ana veya babanın çocuklarının aş isteyeceğini, şeker isteyeceğini biliyorlar. Onlar da biliyor kârdan başka hiçbir şeyi kabul etmeyen patronların işçilerine karşı kinini.

Bu nedenle tarlalarında topladıkları domatesleri, patlıcanları, biberleri sepet sepet, torba torba getirip boca ettiler. **«Bunlar da bizden olsun»** dediler. **«İstanbul'da pahalıymış sebzeler, buradan gitmesi iyi olur»** dediler. Ve çok kısa süre **(bir günlük)** kampanya sonucu **iki ton domates, 700 kg. da biber ve patlıcan** getirdiler. Samandağ'ın değişik köylerinden köylüler işçilerin davasına sahip çıkıyor. **«Bize ne onlardan?»** demiyorlar. Dayanışmayı, dayanışmanın anlamını —okulda okuma olanağı bulamamış olsalar bile— biliyor. İşçilerle köylüleri yakınlaştıran o güçlü bağı ön sezileriyle kavrıyorlar.

«Grevdeki Maden - İş işçileriyle dayanışma» komitesi aracılığıyla işçilere başarı diliyorlar.

HATAY — Grevdeki Maden - İş İşçileriyle Dayanışma Komitesi

Mehmet Uğur
İGD Samandağ Y.K. Üyesi

Lümeys Yetim Dede
İKD Antakya Şb. Bşk.

Ataullah Miççooğulları
İGD Samandağ Şb. Başk.

Kampanyaya katılan köyler :
1 — Samandağ Nahırlı Köyü, 2 — Samandağ Yeşilyazı köyü,
3 — Samandağ Tepebaşı Köyü, 4 — Samandağ Surtaşı Köyü,
5 — Samandağ Deniz Mahallesi, 6 — Samandağ Zeytiniye Mahallesi,
7 — Samandağ Mızraklı Köyü.

DEMOKRATİK BİR TOPRAK REFORMU

geçici tarım işçilerinin sorunları ve örgütlenmesi

Geçici tarım işçileri diye adlandırdığımız kesim, kapitalist gelişim sonucu, ellerindeki küçücük toprakları da kaybeden veya elindeki toprağı geçimini sağlayamayacak kadar küçük olan yoksul köylülerdir.

Yılın belirli aylarında ücretli işçi olarak çalışmak zorundadırlar. Mevsimlik işçi de diyebileceğimiz bu kesim, örneğin pamuk zamanı, Doğu'dan, Güneydoğu'dan Çukurova'ya taşınırlar. Tütün zamanı Ege'ye, zeytin zamanı bir başka bölgeye... Kabaca söylersek yılın en çok 6 ayında çalışılır. Geriye kalan 6 ayda ise köyde kalınır.

Sayıları milyonlara varan bu yarı - proleter unsurlar, işsizler ordusunun, gizli işsizler kesimidir. Genellikle tarımsal alanlarda iş bulabilen bu ordu ,toprak beyleri tarafından ucuz işgücü kaynağı olarak kullanılır.

Çalışanlar içinde en fazla sömürülen, hiçbir sosyal güvenceye sahip olamayan, açık kamyonlarla — traktörlerle hayvan gibi taşınan, çadırlarda barınmak zorunda bırakılan yarı - proleter unsurların sorunlarının çözümü için somut, açık önerilerini dile getirmek, örgütlenme çalışmalarına yardımcı olmak amacıyla bu konu üzerinde durmakta yarar vardır.

Geçici tarım işçilerinin şu anda karşı karşıya bulundukları sorunlar çok karmaşıktır. Yapıları ve çalıştıkları işkolu nedeniyle alabildiğine dağınıktırlar. Bu dağınıklık ve örgütsüzlük, toprak beylerine büyük olanaklar sağlıyor. İşçiler üzerinde ağır baskı ve terör uygulayanlar, ücretleri de istedikleri gibi düzenliyorlar.

Geçici tarım işçilerinin başka bir özelliği, önemli bir özelliği, bunların köylülük içinde en yoksul kesimi oluşturmasıdır. Köylülük içinde, işçi sınıfına en yakın kesimidir. İşçi - köylü bağlaşıklığının kurulması, geçici tarım işçilerinin örgütlenmesi ve yoksul üretici köylünün kooperatiflerde örgütlenmesi ile ileri bir adım atılmış olacaktır, bu konuda.

Bu konuyu açmadan önce, geçici tarım işçilerinin en belirgin sorunlarını incelemekte yarar vardır.

Tesbit ettiğimiz sorunlar, Çukurova bölgesinde çalışan işçilerin somut durumunu yansıtmaktadır. Böyle olmakla beraber, diğer bölgelerdeki işçilerin durumları da az çok birbirine benzemektedir.

12 hatta 15 saate varan çalışma süresi, 50 - 60 liralık gülünç bir ücret. Ekonomik ve sosyal haklarını güvence altına alan bir tarım iş yasası yok. Beslenme yetersiz. Barınılan yerler de sağlığa aykırı çadırlar. Hastalanma oranı bu nedenlerle çok yüksek. Değişik yerlerden gelen —özellikle Doğu ve Güneydoğu'dan gelenlerle— işçilerin gelenek, görenek kültürleriyle alay edilmesi bunların horlanması, işçilerin birbirine düşmanlık beslemesine neden olmakta ve bu toprak ağaları tarafından körüklenmektedir.

Demokratik içerikli bir tarım iş yasasının bugüne dek varolmaması, büyük toprak beylerinin işine çok yaramaktadır. Kuşkusuz böyle bir yasanın varolması, sorunların köklü çözümü demek değildir. Ancak hiç olmazsa, grevli - toplu sözleşmeli bir sendikal hak sayesinde sömürü sınırlandırılabilecektir. Bu nedenle böyle bir yasanın en kısa zamanda meclislerde ele alınıp çıkartılmasını sağlamak, küçümsenecek bir başarı olmayacaktır. Bu konuda en başta işçi sınıfının devrimci sendikal örgütü DİSK'e ve DİSK'e bağlı aynı işkolundaki sendikalara büyük görevler düşüyor.

Gelişen toplumsal muhalefet ,geçici tarım işçilerini etkilemekte ve kendiliğinden bir biçimde olsa bile kapsamına almaktadır. Çukurova'nın uçsuz - bucaksız tarlalarında çalışan işçilerin kente gönderdikleri arkadaşlarına, mutlaka ilerici gazeteleri ve DİSK'in SESİ'ni getirmeleri için istemde bulunmaları gerekir.

Ancak bugüne dek geçici tarım işçilerinin sorunları hep önemsiz, üzerinde durulmayan, sadece mevsimi geldiğinde birkaç gazetede çıkan röportajlarla, incelemelerle geçiştirilen bir sorun olmaktan öteye gitmedi.

Geçici tarım işçileri, kendi sorunları ve bunların çözümü konusunda açık - seçik bir fikre sahip değillerse de, ağır sömürü ağı içinde, hiç değilse hiçbir güvenceleri olmadan çıplak bir sömürü ile karşı karşıya olduklarının bilincindedirler. Ve güçlü potansiyele sahiptirler. Bunun için, maceracı ve dar grup çıkarları dışında birşey görmeyen bir takım çevrelerin bu potansiyeli çarçur etmelerini önlemek gerekir.

Geçici tarım işçilerini en yığınsal ve sağlıklı bir şekilde kapsayacak olan örgütlenme, sendikal örgütlenmedir. Tarlalar boyunca beliren dağınıklık ve birtakım pre - kapitalist ilişkilerin hâlâ varlığını sürdürmesi (elçilik, dayıbaşılık, kış mevsiminde elçiye borçlanma» örgütlenmede bir çok zorluk yaratmaktadır. Ayrıca yasal birtakım hakların olmaması da bu örgütlenmenin önüne dikilen engellerdir.

Tüm bunlara rağmen sendikal örgütlenme tek çıkar yoldur. Bu örgütlenme, sadece çalışılan yerlerde değil, çalışan işçilerin yerleşim alanlarında da olacaktır. Böylelikle iş mevsiminin dışında da işçilerle bağ kurmak kolaylaşacak ve bu sayede işçi sınıfı köylülüğün diğer kesimleriyle de örgütsel bir diyalog kurma olanağına kavuşacaktır.

«HASRETİMİZ TOPRAĞA»

İYG AKDENİZ BÜROSU

Geçici tarım işçileri Çukurova'ya akıyor. Pamuk kazmak, pamuk toplamak, bir yıllık geçimlerini sağlamak için. Doğudan, Güneydoğu'dan... Aşağıda, Hatay'ın Samandağ kazasından, Çukurova'ya pamuk kazmağa gelen bir işçiyle yaptığımız konuşmayı veriyoruz. Geçici tarım işçileri sorunlarını böyle dile getiriyorlar :

İYG — Burada, yani Arpacı Çiftliğinde kaç kişi çalışıyorsunuz?

Mezyet Uğur — 96 kişiyiz. 50 - 60 kadarımız kadın ve çocuk. Burada başka ırgatlar da var.

İYG — Kaç günden beri çalışıyorsunuz?

M. Uğur — 41 gündür çalışıyoruz. Aslında 60 gündür buradayız. Yağmur yağdığı ve iş olmadığı günleri de sayarsak.

İYG — Buraya gelmeden önce günlük ücret veya çalışma şartlarıyla ilgili herhangi bir sözleşme yaptınız mı?

M. Uğur — Buraya gelmeden önce herhangi bir sözleşmemiz yoktu. Daha önce dolaşan dedikodulara göre sözde 80 lira ücret verilecekti. Buraya geldik, 50 lira verdiler. Günlük ücretleri «Çiftçiler Birliği» diye bir kuruluş tesbit ediyor. «Çiftçiler Birliği» dedikleri kuruluş ta ne ki? Çukurova'nın en zengin toprak sahiplerinin kuruluşu. Yani anlayacağın kendi kendilerine gelin-güvey oluyorlar. Ücretlerimizi de öyle ayarlıyorlar. Bizi buraya getiren elçi de buna karşı herhangi birşey yapmıyor.

İYG — Burada çalışma şartlarınız nasıl? Yani kaç saat çalışıyorsunuz? Herhangi bir sosyal hakkınız (sigorta gibi) var mı?

M. Uğur — Burada sabah saat 6'dan, akşam saat 6'ya kadar, yani günde 12 saat çalışırız. Bu süre başka yerlerde daha fazladır. Geçen yıl çalıştığımız yerde günde 15 saati buluyordu. Buna tarlaya gidip gelirken harcanan zaman dahil değil. Hiçbir sosyal

İYG — Irgatlar arasında hastalanma çok oluyor mu? En çok kimler hastalanıyor?

M. Uğur — Irgatlar arasında 10'a yakın hasta var. Çoğunluğu kadın ve çocuk. İşte şu güneşin altında gördüğün kadın, demincek hastalandı, yatıyor. Çadıra götürecek kimsesi olmadığından güneş altında yatıyor. Geçen gün de bir kadın çocuk düşürdü. O da şimdi çadırda. Çocukların çoğu sıtma. Şu sarı sıcakta tir-tir titriyorlar.

İYG — Çalışan çocuk ve kadın sayısı yetişkinlere, erkeklere göre çok fazla. Sizce bunun nedeni ne olabilir?

M. Uğur — Bunların fazla olmasının nedeni birçok. Birincisi büyükler daha değişik yerlerde, daha değişik işler bulabilirler.

İYG — Bugün büyük kentlerde, fabrikalarda çalışan işçiler var. Onlar hakkında ne düşünüyorsunuz?

M. Uğur — Onlar da bizim gibi işçi. Bunun için bizler onların bir parçasıyız. Yalnız onlar grev yapabiliyorlar. Sendikaları var. Bizim de olsa böyle olanaklarımız, biz de gideriz greve. Grevdeki işçilerimize, gazetemiz aracılığıyla grevlerinde başarılar dilediğimizi ve yanlarında olduğumuzu iletirseniz çok iyi olur.

İYG — Türkiye'de bir toprak reformunun gerekli olduğuna inanıyor musunuz?

M. Uğur — Yasamamız için

nüm toprağı varken bizim oturacak yerimiz bile yok. Toprağımız olsaydı boğaz tokluğuna burada kazma sallamazdık. Biz toprağa hasretiz.

İYG — Belki biliyorsunuz? 40 bin maden işçisi bir aya yakındır işveren sendikası MESS'e karşı onurlu, soylu bir savaşım veriyor. MESS'i ezmek için 40 bin maden işçisi grevde. Gazetemiz aracılığıyla işçilere, grevcilere diyeceğiniz birşey var mı?

M. Uğur — Grevden zaferle çıkmalarını gönülden istiyoruz. Gazeteyi okurken görmüştük. Ge[n]linlik kızlar, genç kızlar işçilere yardım için çeyizlerini satıyorlarmış. Bu bizi çok duygulandırdı. Kendilerine tekrar başarı diliyoruz. Biz de onların yanındayız.

İYG — Peki burada okumak için gazete bulabiliyor musunuz?

M. Uğur — Okuyoruz. Arada sırada şehre inen arkadaşlarla Politika, Cumhuriyet getirtiyoruz. Ayrıca bazen arkadaşlar «DİSK' in SESİ»ni getiriyorlar. O'nu da okuyoruz. Ve neyin ne olduğunu

çıraklık, sistemli, uzun süreli bir eğitimdir

1 — ÇIRAK VE ÇIRAKLIĞIN TANIMI AÇISINDAN :

Ülkemizde çıraklığı tanımlayan özel bir yasa bulunmamaktadır. Değişik yasalarda çıraklarla ilgili hükümler vardır. Ama bunlarda da çırak ve çıraklığın ne olduğu açık bir biçimde tanımlanmamıştır. Aslında bunun böyle olması işverenlerin işine yaramaktadır. Çünkü bu sayede çırak adı altında genç ve çocuk işçileri çalıştırarak onları amansızca sömürme olanağı bulmaktadırlar. Oysa bugün kapitalist ülkelerin birçoğunda bile, çıraklık özel yasalarla belirlenmiş ve bu yasalar, çırak ve çıraklığı açık biçimde tanımlayarak bu konuda karışıklığa engel olmuştur.

Genel tanımlara göre; **çırak : «belirli bir sanat ya da mesleği öğrenmek için bir işverenin işyerinde eylemli olarak çalışan kimseye»** denir. Bu kimseyle işveren arasındaki hukuksal bağlantıya da **«çıraklık»** denir.

Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO)'da çıraklar için aldığı kararda çıraklığı : **«Önceden tesbit edilmiş standartlara ve yazılı bir antlaşmaya göre, bir kuruluşta veya müstakil bir ustanın yanında kabul edilmiş bir meslekte yapılan sistemli, uzun süreli bir eğitimdir.»** diye tanımlıyor.

Bu tanımlardan çıkan sonuç şudur :

1 — Çıraklık bir eğitim ilişkisidir. Önceden yapılan bir sözleşmede belirtilen meslekte yapılan uzun süreli bir eğitimdir.

O halde, çırakla işveren arasındaki bir iş ilişkisi değil, bir eğitim ilişkisi sözkonusudur.

2 — Bu nedenle çırağın faaliyeti üretime değil, eğitime yönelik olmalıdır. Çırak sadece pratik eğitimi yerine getirmek için üretim yapılmasını takip edip, işlerin yapılmasını öğrenmek için pratik deney yapar.

3 — Çıraklık ilişkisi ancak yazılı bir sözleşmeyle tesbit edilir. **Borçlar yasasının 318. maddesi, «çıraklık sözleşmesi»**ni şöyle düzenlemiştir : **«Küçükler ve kısıtlılarla yapılan çıraklık sözleşmesi, yazılı olmadıkça, ve (bir yandan) usta (öte yandan) veya sulh yargıcının izniyle, koruman tarafından imza edilmedikçe, geçerli değildir.**

Sözleşme, yapılacak işin ve çıraklığın türüne ve süresine ve günde çalışılacak saatlere ve bakıma veya yapılacak ve verilecek başka şeylere ve deneme süresine ilişkin kuralları kapsamalıdır.

Bu kurala uyulup uyulmadığı yetkili kat tarafından denetlenir.»

Kanun, küçük ve kısıtlılar için yazılı sözleşmeyi şart koşmaktadır. Oysa işverenler bu şartı genellikle yerine getirmekten kaçınırlar.

Ayrıca kanun, bu konuda gerekli **«kurallara uyulup uyulmadığı yetkili kat tarafından denetlenir»** demekte, bu denetimi yapacak **«yetkili kat»**ın hangi **«kat»** (!) olduğunu belirtmemektedir. Pratikte de bu denetim yapılmamakta ve meydanı boş bulan patronlar insafsızca sömürülerini sürdürmektedirler.

2 — ÇIRAKLARIN EĞİTİMİ AÇISINDAN

Daha önce de belirttiğimiz gibi çıraklığın özü, esas yanı eğitimdir. Bir meslek ya da sanatın teorik - pratik olarak çırağa öğretilmesi, kavratılmasıdır. İLO'nun çıraklık tanımında **«sistemli, uzun süreli bir eğitimdir»** deniliyor. Özel bir çıraklık yasası olmamasına rağmen, dağınık halde bulunan yasa hükümlerinden ve uygulamadan, Türkiye'de de çıraklığın bir eğitim ilişkisi olduğunun kabul edildiği açıktır. Ancak bu eğitimin nasıl yapılacağı, eğitim programının kimler tarafından ve nasıl hazırlanacağı, sistemli bir halde düzenlenmemiştir. Birçok kapitalist ülkede eğitimi çıraklık komitelerince, ilgili kuruluşlar tarafından standart programlara göre yapılır. Programların hazırlanması ve uygulanması belirli bir düzene bağlanmıştır.

Oysa ülkemizde genel olarak eğitim ve mesleki eğitim sistemindeki bozukluk ve dağınıklık, çıraklık eğitiminde de kendini göstermiştir. Çıraklık eğitimi çıraklarla ilgili özel bir yasa bulunmadığından, düzenden ve yönetimden yoksundur. Mevcut yasalardaki hükümler de uygulanmamakta, uygulanıp uygulanmadığı denetlenmemektedir. Bu işten kimin, hangi bakanlığın sorumlu olduğu belli değildir.

17 Haziran 1938'de çıkarılan «sanayi müesseseleri ve maden ocaklarında mesleki kurslar açmaya dair kanun» adını taşıyan **3457 sayılı yasa,** bu konuda şöyle bir hüküm getirmektedir :

«Bürolarda çalışan memurlar hariç olmak üzere bir senede kullandığı işçi ve müstahdemlerin sayısının gündelik vasatisi yüzden fazla olan maden ocaklarıyla, teşviki sanayi kanununda tarif edilen sanayi müesseselerinde çırak, kalfa ve ustaların mesleki bilgilerini artırmak için kurslar açılacaktır.» (3457 sayılı yasa madde : 1).

Bu yasadan daha önce, **1926** yılında çıkarılan Borçlar Yasası **330. maddesi**'nde şu hüküm var: **«Çıraklar sözleşmesinde, usta, çırağa sanatı olanca dikkat ve özenle öğretmek zorundadır»** (1. fıkra).

«Usta çırağın gerekli kurslara devamını gözetmekle ve ona mesleği ile ilgili okullara ve kurs lara gitmesi ve çıraklık sınavlarına katılması için gerekli zamanlarda izin vermekle yükümlüdür.»

3457 sayılı yasanın 7. maddesi de kurs açmakla yükümlü olan müesseselerin bunu yapmamaları halinde 50 - 500 TL. para cezası, tekrarında iki kat ve kurs açılıncaya kadar kapatma cezası verilmesine hükmetmesine rağmen, kanun hükümleri uygulanmamıştır. Cezadan kurtulmak için hayali ve göstermelik kurslar açılmıştır.

Gerici iktidarlar patronların çıkarlarını gözettiklerinden emekçilerin, bu arada, çırakların haklarını korumamış ve kendi koyduğu yasaların uygulanmamasına özen göstermiştir.

İşverenler, iki nedenle çırak eğitiminden kaçınmaktadır :

1 — Düzenli ve sağlıklı bir eğitimin yapılması için iş saatleri içinde kurslara katılma izni vermek istememektedirler. Özellikle teorik eğitim için gerekli olan zamanı çıraklara tanımamaktadırlar.

Çünkü onlar, çırakların teorik ve pratik bakımdan bilgilenmesini kısa bir süre içinde bir meslek ve sanat sahibi olmaları ile ilgilenmemektedirler. Onları ilgilendiren üretimdir. Çıraklar üretimde çalışsın, üretsin, mesleği veya sanatı bu pratik içinde öğrensinler. Ama bunu nasıl ve ne kadar zamanda öğrenecekleri onlar için önemli değildir.

2 — Eğitimin yapılması için okula, eğitimciye, araç ve gereçlere gereksinme vardır. Bunların karşılanması, işverenler için kârlarından az da olsa fedakârlık olacaktır. Oysa onlar, bunu yapacak kadar fedakâr değillerdir. Çırakları üretimde çalıştırıp, onların sırtından kâr elde eden işverenler, sıra onların eğitim için gerekli masraflarını karşılamaya gelince buna dayanamamaktadırlar.

Bunun sonucu zaten genel orta - yüksek ve hatta ilk öğrenimden yoksun olan, bu nedenle küçük yaşta bir iş tutmak, **«kısa zamanda hayata atılmak»** ve geçimini temin etmek için üretime yönelen yüzbinlerce emekçi genç ve çocuk, sanat ve meslek öğreniminden yoksun kalmaktadır.

Düzenli bir eğitim sistemi, standart eğitim programlarının hazırlanması ve uygulanması için sorumlu kurumların tesbit edilmesi, bunun için de çıraklık eğitiminin genel mesleki teknik eğitim sorunuyla birlikte ele alınması ve özel çıraklık yasasınca düzenlenmesi gerekir. En azından mevcut yasalardaki çıraklık eğitimiyle ilgili hükümler uygulanmalıdır.

TÜRK DEMİR DÖKÜM FABRİKALARINDA ÇIRAKLIK OKULU

Türkiye'de çıraklık eğitimi uygulayan işyeri sayısı 19. Bunun dışında çıraklık eğitimi yapan işyeri yok. Oysa çırak sayısı, cocuk emeği kullanan işyeri sayısı binlerce. Yani binlerce işyerinde çıraklar eğitim olanağına sahip değil.

Kuşkusuz, çıraklık eğitimi yapılan işyerleri Türkiye'nin en büyük kuruluşları. (Türk Demir Döküm, Arçelik v.b.) Ancak şu da bir gercek ki, işçi sınıfının en örgütlü, en sınıf bilinçli kesimlerinin bulunduğu bu işyerlerinde bu olanağın sağlanması, işçi sınıfının savaşımının bir ürünüdür.

Türk Demir Döküm Fabrikalarında çalışan bir okuyucumuz, işyerindeki «Çıraklık Okulu» ile ilgili olarak gazetemize şu bilgileri veriyor :

«İlkokula dayalı olarak açılan Pratik Sanat Okuluna girişte yaş haddi vardır. 12 yaşından büyük, 16 yaşından küçük olanlar okula alınmaktadır.

Yaz aylarında yapılan mecburi staj süresinde öğrencilere 2,5 lira/saat ücret ödenmektedir.

Şu anda Pratik Sanat Okulu 1. sınıfında 19,2. sınıfından 19,3. sınıfında 22 olmak üzere toplam 60 öğrenci vardır.

Pratik Sanat Okulunun programları 3 yıllık olarak hazırlanmıştır. 3 yıl sürelidir. Ayrıca 3. sınıfın bitiminde 6 aylık zorunlu staj vardır.

Okulun 1. sınıfında branşlara ayrılma yoktur. Temel tesviyecilik eğitimi yapılmaktadır. 2. sınıfta meslek bölümleri şöyledir :

a — Tesviyecilik Bölümü
b — Tornacılık Bölümü
c — Freze Bölümü
d — Kaynak Bölümü
e — Elektrik Bölümü
f — Makina ressamlığı Bölümü

Velilerden hiçbir şekilde para alınmamaktadır. Tüm masraflar (giyim, yemek, ders araçları, öğrenci harçlıkları, öğretmen ve idareci ücretleri, ısıtma ve aydınlatma giderleri) fabrika tarafından karşılanmaktadır.

Okul süresinin bitimini takiben 6 aylık zorunlu stajdan sonra herhangi bir zorunlu hizmet yoktur.

Okulu bitirenler fabrikamızdaki gereksinme ve kadro durumlarına göre fabrikada istihdam edileceklerdir.

Okulun yönetiminde; Milli Eğitim Bakanlığınca hazırlanan «Endüstri Pratik Sanat Okulları Yönetmeliği» ve Türk Demir Döküm Fabrikalarınca hazırlanan «Pratik Sanat Okulu Yönetmeliği» esas alınmaktadır.

Gerek bakanlıkça ve gerekse fabrikalarımızda hazırlanan yönetmeliklerde, benzer okulların yönetmeliklerinden yararlanılmıştır. Yönetmeliklerin kapsadığı konular, amaç, kayıt - kabul, devam, disiplin, sınıf geçme gibi konulardır.

Okulun kurulması için ilk olarak Türk Demir Döküm Fabrikaları teşebbüse geçmiştir. Daha sonra, Milli Eğitim Bakanlığı, Türk Demir Döküm Fabrikaları ve İstanbul Sanayi Odası arasında düzenlenen ana sözleşme ile okul «Türk Demir Döküm Fabrikaları A.Ş. Pratik Sanat Okulu» adı ile 1974 - 75 öğretim yılında faaliyete geçmiştir.»

TAZE KAN

kim devşirir,
ergen çağımın güllerini kim?
bilir misiniz?
tomurcuklar budayan,
filizleri kıran kim? hoyrat
onlar elleriyle.
onlar, yabanın obur keçileri
sürgün vermesin hele bir kök
tomurcuğa durmasın bir ağaç
üşüşüverirler başına
onları doyurmak ne mümkün?
onlar yabanın obur keçileri.
bilir misiniz?
bilir misiniz?
etim nerede benim - körpe,
körpecik -
dişlenip koparılan etim
kudurgan ağızlarca
«eti senin kemiği benim»
demişler
iplik iplik sıyrılan etim
boyumun yetmediği tezgâhlarda
nerede bilir misiniz?
tazecik kanım
körpe bedenimin çağlayan kanı
canlarına minnet bilir misiniz?
canlarına, kârlarına
ve nasıl leziz bir ziyafettir
yarasa sofralarına
bilir misiniz?
ben işçi, ben amele çocuğu
ben kapitalistlerin ucuz iş gücü
kollarımda çıraklık halkası
boynumda
dayak, küfür, angarya
boyunduruğu
nicedir, bilir misiniz?

ADNAN ÖZER

ULUSAL SORUN

GENÇLİK, ULUSAL SORUNDA İŞÇİ SINIFININ YOLUNU İZLEMELİDİR

Çağımızda ulusal çıkarları sonuna dek savunan, toplumu devrimci yoldan ilerletirken ulusal baskı ve eşitsizliği de tasfiye eden biricik güç işçi sınıfı olduğuna göre, gençlik, ulusal sorunla ilgili her çaba ve eyleminde bu sınıfın bakış açısına sıkıca bağlı kalmak ve onun yolunu izlemek zorundadır. Gençliği sorumsuz çıkışlardan, milliyetçi ön yargılardan, maceracılık ya da suskunluk gibi yanlış eğilimlerden korumanın en güvenilir yolu budur.

Önemi tartışılmayacak kadar açık olan bu ilkeyi uygularken gençlik örgütleri gerek kendi başlarına gerekse de birbirleriyle ortak çalışmalarında, işçi sınıfının ulusal sorun programıyla uyumlu bir eylem programı geliştirebilmelidir. Ezilen ulusun gençlik kitleleriyle dayanışma onların sorunlarıyla yakından ilgilenme, demokratik ve ileri istemlerini sonuna kadar destekleme, bu programın özünü oluşturur. Fakat bu programın asıl işlevi, ezen ve ezilen ulus gençliğinin ortak örgütlenmesini geliştirme ve güçlendirme, ulusal sorunun, işçi sınıfının çıkarları doğrultusunda çözüme kavuşmasının olanaklarını artırma, büyük burjuvazinin özümleme ve ulusal ayrıcalık politikasına karşı verilen savaşımın alanını genişletme, milliyetçi ideolojilerin gençlik içindeki belirtilerine karşı amansızca savaşma olmalıdır. Bu işlevi görmeyen bir eylem programı, ne kadar «ileri» ve ne kadar «politik» bir görünüm taşırsa taşısın, sonuç verici olamaz; çünkü o, gençlik hareketinin bu alandaki gereksinimine karşılık veremez.

O halde özetle bir kez daha belirtirsek; gençliğin baskıya ve ayrıcalığa, «zorla» özümsemeye karşı tüm çaba ve eylemleri, gençlik hareketinin genel hedefleriyle uyumlu bir biçimde birleşebilmeli ve genelde ise bu, işçi sınıfının ulusal sorunla ilgili programından kaynaklanmalıdır. Hiç kuşku yok ki, ulusal soruna bu bütünsel yaklaşım ,gençliğin kendine düşen görevleri başarıyla yerine getirmesini sağlamakla kalmaz, ayrıca ezen ve ezilen ulusun işçi ve emekçi sınıflarının birliği ve ortak savaşımı açısından da son derece olumlu sonuçları beraberinde getirir.

İKİ YÖNLÜ GÖREV

Evet! Gençliğin ulusal baskı ve ayrıcalığa karşı savaşımı büyük bir önem taşıyor. Bunun örgütlü, tutarlı ve maceracılıktan uzak olması gerekli. Geniş kitlelerin bu savaşıma çekilmesi gerekli. Hiç kuşku yok ki bu noktada başarı en başta işçi sınıfıyla birleşmeye bağlıdır. Egemen sınıfların ırkçı - şoven baskısına, ulusal eşitsizliğe karşı verilen savaşımda, tüm ilerici - demokratik güçleri olduğu gibi gençliği de işçi sınıfıyla bağlaşıklığa yöneltmek zorundayız. Daha önce de belirttiğimiz gibi, işçi sınıfı, toplumu her alanda köklü değişimlere uğratırken, eski sınıfların egemenliğini, baskı ve sömürüyü yokederken ulusal sorunu da çözer, ulusların arasında eşitliğe ve özgürlüğe dayalı yeni tipte ilişkilerin kurulmasını sağlar. Bu nedenle biz, ulusal sorunun çözümlenmesinde şu ya da bu sınıfın değil, yalnızca işçi sınıfının çıkarlarına bağlanmak durumundayız. Sorun yalnızca ulusların arasındaki eşitsizliği, baskı ve ayrıcalığı yok etmek değil, bunu işçi sınıfının çıkarlarıyla bağlantılı olarak gerçekleştirebilmektir. Kaldı ki, işçi sınıfının çıkarlarının bir tarafa itilmesi durumunda, ulusal sorunun gerçek anlamıyla çözümlenebileceğini düşünmek bile olanaksızdır.

İşte bu gerçektir ki bizleri, işçi sınıfının ulusal sorun programını sonuna dek savunma ve yaşama geçirme gibi somut bir görevle karşı karşıya getiriyor.

Ulusal sorunun özünü kavramak açısından son derece önem taşıyan bu nokta üzerinde kısaca durmakta yarar görüyoruz.

Bilindiği gibi, işçi sınıfının ulusal sorun programı iki yönlü bir görev ortaya koyar. Bunlardan birincisi, ulusların kendi yazgılarını özgürce belirleme hakkının tanınması; diğeri ise, ayrı ulus işçi ve emekçileri arasında sınıf birliğinin yaratılması görevidir.

«Doğu Avrupa ve Asya'da henüz başlayan burjuva demokratik devrimler döneminde, ulusal hareketlerin uyandığı ve yoğunlaştığı dönemde, bağımsız proletarya partisinin ortaya çıktığı dönemde, bu partilerin ulusal politika açısından görevi iki yönlü olmalıdır: İlkin, bütün uluslar için kendi kaderini özgürce belirleme hakkını tanımak; ikinci olarak, tarihindeki bütün değişiklikler boyunca belli bir devletteki (burjuvazi tarafından devlet sınırında yapılan değişiklikler ne olursa olsun) bütün ulusların proleterlerinin sınıf mücadelesi içinde daha sıkı ve bölünmez birliği. (Lenin, Ulusal Politika ve Proletarya Enternasyonalizmi, Ürün Yayınları, s. 73 - 74)»

İlk bakışta bu iki yanlı görevi bağdaştırmanın olanaksız olduğu düşünülebilir. Hatta bunda bir çelişki görenler de olabilir. Kuşkusuz ulusal sorunda karşılaşılan bütün zorluk bu noktadan kaynaklanır. Fakat işçi sınıfının ulusal ve uluslararası görevlerinin bütünlüğü açısından baktığımızda bunun bağdaşmaz bir şey olmadığını, tersine izlenmesi gerekli biricik yol olduğunu kolayca anlayabiliriz. İşçi sınıfının çıkarlarıyla, ulusal baskı ve eşitsizliği tasfiye etme zorunluluğu arasında bütünsellik ancak bu biçimde sağlanabilir.

İşçi sınıfının ulusal sorunun çözümü konusunda izlediği yolu iyi bilmek gerekir. Kapitalizm, burjuva - demokratik devrimlerinin gelişimi içinde ulusal sorunu çözebiliyordu; ama bu çözüm yolu, ulusları birbirinden koparmaktan, birinin diğeri üzerinde üstünlük elde etmesine yönelik çatışmaları yaratmaktan başka bir sonuç getirmedi. İşçi sınıfı bu yolu izleyemez. O, kapitalizmin tersine, sorunun çözümünü, ulusları birbirine yaklaştırma, onları kaynaştırma üzerinde temellendirir. Çağımızın gerçeklerine, yeryüzünü kapsayan demokrasi, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşımının gereklerine en uygun yol da budur.

İşte, işçi sınıfının ulusal sorun programı, bu genel anlayış içerisinde ele alındığında amacı daha iyi belirlenmiş olmaktadır. Bu prog-

**GENÇLİĞİN ULUSAL BASKIYA VE AYRIC
ÇABA VE EYLEMLERİ, GENÇLİK HAREK
BİÇİMDE BİRLEŞEBİLMELİ VE GENELDE
İLGİLİ PROGRAMINDAN KAYNAKLANMA
NA BU BÜTÜNSEL YAKLAŞIM, GENÇLİĞİ
LA YERİNE GETİRMESİNİ SAĞLAMAKLA
İŞÇİ VE EMEKÇİ SINIFLARININ BİRLİĞİ V
DERECE OLUMLU SONUÇLARI BERABER**

VE GENÇLİK ~2~

ramın iki temel noktasından biri olan ulusların kendi yazgılarını özgürce belirleme hakkı ilkesini de bu amaç çerçevesinde düşünmek gerekir.

«Biz kendi kaderini - tayin özgürlüğünü... ülkeyi ekonomik bakımdan bölmeyi hayal etmiş olduğumuzdan ya da küçük devletler idealinden ötürü değil, tersine, büyük devletler ve ulusların daha sıkı birliği ve hatta kaynaşmasını yalnızca gerçekten demokratik, gerçekten enternasyonalist bir temel üzerinde istediğimizden ötürü talep ediyoruz ki, bu ayrılma özgürlüğü olmadan düşünülemez.» (age. s. 221-222)

Böylece, ulusların yazgılarını belirleme hakkı, işçi sınıfının elinde ulusları «dağıtmak» değil, tam tersi, onları birleştirmek, yani özgür bir birleştirmeyi gerçekleştirmek gibi ulusların ve halkların çıkarlarına en uygun bir amaca yönelmiş «etkin bir silah» olmaktadır.

Fakat işçi sınıfının birliği, ortak örgütlenmesi olmaksızın, böylesi bir amaca ulaşmak düşünülemezdi herhalde. Bu yalnızca hayalden ibaret olurdu. Oysa işçi sınıfı «hayallere» değil, somut gerçeğe bağlıdır. **Milliyetçiliğe** olduğu kadar, **milliyet** temeline dayalı örgütlenmelere karşı da ardıcıl bir savaşım verme zorunluluğu vardır. Ayrı milliyetlerden işçi ve emekçilerin bağımsız örgütlenmeleri, bağımsız bir politika yürütmeye kalkmaları, kendi burjuvazilerinin sınıf çıkarlarına, milliyetçiliğe bağlanmaları sonucunu getirir. İşçi sınıfının kendi kurtuluş savaşımını, burjuvazinin bayrağı altında sürdüremiyeceği de bir gerçektir.

Bundan dolayıdır ki işçi sınıfı, ezilen bir ulusun özgürlüğünü, kendi yazgısını belirleme hakkını, yani siyasal bakımdan ayrılma, bağımsız devlet kurma hakkını «kayıtsız şartsız» savunurken, değişik ulusların işçi ve emekçilerinin politik, sendikal, sınıf ve kitle örgütlerinde birlikte örgütlenmelerini savunmaktan da geri durmaz. Bu, ulusal politikanın belirleyici bir noktasıdır. Bu aynı zamanda, ezilen bir ulusun kurtuluşu için de vazgeçilmez bir koşuldur. **Çünkü, «ulusal sorunun proleterce tek çözüm yolu ayrı ulus emekçilerinin birliğidir.» (Lenin)**

Biz, ulusal sorunu bu iki yanlı görevin bütünselliği, kopmazlığı içinde ele almak durumundayız. Gençlik olarak, her ulusun kendi yazgısını özgürce belirleme hakkını savunacağız. Egemen sınıfların ulusal ayrıcalık politikasına karşı sesimizi ve eylemimizi yükselteceğiz. Ama öte yandan işçi sınıfının birliğinin yaratılmasına yardımcı olmak, buna kendi saflarımızdan omuz vermek gibi bir görevle de karşı karşıya olduğumuzu asla unutmayacağız.

GENÇLİK ARASINDA BİRLİK VE DAYANIŞMA

Gençliğin ulusal baskı ve ayrıcalığa karşı kendi alanında etkin bir savaşım verebilmesi, için, çeşitli gençlik örgütleri ve çevreleri arasında bu amaca yönelik bir eylem birliğinin yaratılması zorunludur. Hemen belirtelim ki, tek başına bu amaçla sınırlı bir eylem birliği elbette sözkonusu olamaz. Ulusal baskıya karşı savaşım, gençliğin demokrasi ve özgürlük için

...IĞA, «ZORLA» ÖZÜMSEMEYE KARŞI TÜM ...ININ GENEL HEDEFLERIYLE UYUMLU BIR ...E BU, İŞÇİ SINIFININ ULUSAL SORUNLA ...IR. HIÇ KUŞKU YOK Kİ, ULUSAL SORU- ...KENDİNE DÜŞEN GÖREVLERİ BAŞARIY- ...LMAZ, AYRICA EZEN VE EZILEN ULUSUN ...ORTAK SAVAŞIMI AÇISINDAN DA SON ...DE GETIRIR.

verdiği savaşımdan ayrı bir hedef değildir. Bununla birlikte düşünülmesi gereken bir savaşımdır. Zaten, ulusal sorunun, ülkenin her bakımdan demokratikleşmesi, yani ileri demokratik bir düzene geçişte birlikte çözümlenebileceği gerçeği de bunu zorunlu kılmaktadır. (*)

Çeşitli gençlik örgütleri arasında eylem birliği, aynı zamanda geniş gençlik kitlesinin ülkemizin bu somut gerçeği ile yüzyüze gelmelerini sağlayacaktır. Milliyetçi önyargıların kırılmasında önemli bir rol oynayacak; bağımsızlık, demokrasi ve özgürlük savaşımını ülkenin tüm sorunlarını içine alacak biçimde genişletecektir.

Gençlik hareketini hem nitelikçe ve hem nicelikçe geliştirecek olan böylesi bir eylem birliğinin oluşturulması, kuşkusuz çeşitli güçlüklerin aşılmasına bağlı. Gençlik örgütleri arasında ulusal soruna değişik biçimlerde yaklaşanlar var. Daha önce de belirtmiştik; soruna kayıtsız kalanlar olduğu gibi, bu sorunu maceracı çıkışlarının özel bir alanı durumuna getirenler de bulunmaktadır. Birincileri ulusal soruna cesaretle yaklaştırmak ne kadar önemliyse, ikincilerin, ezilen ulusu işçi sınıfı hareketiyle karşı karşıya getirmeyi amaçlayan çıkışlarını engellemekte o kadar önemli ve zorunludur.

Burada önem taşıyan bir başka konuda, hangi ulustan olursa olsun bütün gençlik kitlesi arasında birliğin geliştirilmesi, etkin bir dayanışma ortamının oluşturulması sorunudur. Ülkemizin demokratik bir geleceğe kavuşturulması, bütün işçi ve emekçi halkın gerçek kurtuluşa ve özgürlüğe ulaştırılabilmesi için emperyalizme, faşizme, ırkçılığa, militarizme ve her türlü sömürüye karşı ortak bir cephenin yaratılması gereklidir, Bu görev, hepimizi, herkesi aynı saflarda birleşmeye ve ortak düşmana karşı birlikte savaşım vermeye zorlamaktadır.

Biz, hangi kesimden olursa olsun, işçi, köylü ve öğrenci gençlik kitlesi arasında tek bir düzeyde değil, her düzeyde ilişkilerin ve dayanışmanın geliştirilmesinden yanayız. Elbette doğru olan, ilkesel olan, gençliğin ortak örgütlenme düzeyindeki birliğinin gelişmesidir. Nasıl, işçi ve emekçi sınıfların her türlü örgütlerde, sendikalarda, kooperatiflerde, kitle örgütlerinde ve bir parti içinde örgüt birliğinin yaratılmasını zorunlu görüyorsak, aynı çabayı gençlik içinde geçerli saymamız gerekmektedir. Gençlik hareketi de böylesi bir örgüt birliği temelinde yolalmalıdır. Bununla birlikte, bağımsız örgütler olarak ortaya çıkan gençlik örgütleriyle eylem birliğinin ve dayanışmanın kurulmasını ve kalıcı biçimlere dönüştürülmesini, daha sıkı bir birliğe ulaşmakta önemli bir adım saymaktayız. Birlik, her türlü sekterliğe kapıların sıkı sıkıya kapatılmasıyla yaratılabilir. Egemen burjuvazinin ve maceracı akımların yarattığı güvensizliği yoketmenin, ulusal baskı ve ayrıcalığa karşı geniş bir gençlik kitlesinin etkin ve örgütlü bir savaşım içine girmesinin yolu, her alanda ve her düzeyde dayanışma ve eylem birliği içine girmekten geçiyor. Bizleri bekleyen görevler açıktır, somuttur ve sorumluluk istemektedir.

BIZLERI BEKLEYEN GÖREVLER

Biz, ülkemizde ulusal baskı ve ayrıcalığın olduğunu bilmekle yetinemeyiz. Bu olguyu değiştirmekle, işçi sınıfının ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımı içinde ulusların özgürlüğünü ve eşitliğini sağlamakla da yükümlüvüz.

Burjuvazinin yıllar yılı beslediği ve yaydığı ırkçılığa, şovenizme, militarizme, bu çağdışı, gerici ve yoz ideolojilere karşı gençlik saflarında başlı başına eylemler örgütlemeliyiz. Bu ideolojilerin resmi yayılma alanı haline getirilen eğitim ve öğretim kurumlarında öğrenci gençliği etkin çıkışlara yöneltmeliyiz. Eğitim ve öğretimdeki somut örnekleri kamuoyuna sergilemeliyiz.

Doğu'daki teröre, komando ve jandarma zulmüne karşı geniş boyutlu kampanyalar örgütlemeliyiz. Ezilen ulusla, onların genç kuşaklarıyla dayanışmayı her alana yaymalıyız. Gençlerin ulusal ayrıcalıktan doğan özgül sorunlarıyla da yakından ilgilenmeliyiz.

Ezilen ulusun demokratik ve ileri bir öz taşıyan ve uluslararası işçi sınıfı kültürünün bir parçası olan kültürünü tanıtma konusunda gerekli çabaları harcamalıyız.

Tüm gençliği, ulusal baskı ve ayrıcalığa karşı savaşımda, bağımsızlık ve demokrasi savaşımında birleştirmeli ve işçi sınıfıyla bağlaşıklığa yöneltmeliyiz.

İşte bizleri bekleyen görevler bunlardır.

(*) Ulusal baskı ile ülkenin demokratik gelişme derecesi arasında her zaman mutlak bir bağ bulunmaktadır. Bir ülkede demokrasi ne ölçülerde gelişmiş ve kurumlaşmışsa, ulusal baskı da o ölçüde azalmış ya da ortadan kalkmış demektir. Bunun tersi de doğrudur. Demokrasi olmadan bir ulus ne **özgür** olabilir ne de **bağımsızl..**

YAZ DÖNEMİ SAVAŞIMIMIZ DAHA DA GÜÇLENSİN

Resmi istatistiklerden çıkan sonuçlar Türkiye üniversite gençliğinin büyük bir kesiminin ailelerinden ayrı yurtlarda, pansiyonlarda kalarak öğrenimlerini sürdürdüklerini gösteriyor. Daha başka bir deyimle üniversite öğrencilerinin yarıdan fazlası sınavları sonuçlanınca evlerine, memleketlerine dönecekler. Bu aynı zamanda şu demek, demokratik üniversite savaşımının ağırlık noktasının büyük kentlerden küçük kentlere kayması, savaşımın üniversite dışına yönelik yüzünün önem kazanması...

İçimizden bir kısım arkadaşlar, «yaz dönemi dinlenme ayıdır, tatilimizi yapalım, üç ay tatil yapmak bir üniversite öğrencisine çok mu?» diye yakınabilirler. En azından bu eğilimi taşıyanlar olabilir saflarımızda. Yakınmaların haklılık payı büyüktür. Yaşamı yazan tüm emekçiler gibi, üniversite öğrencilerinin de hakkıdır tatil yapmak. Ama biz ilerici yurtsever öğrenciler için başka şeydir «tatil». Bizim tatil anlayışımızda acaba tatili mi Türkiye'de bilmem hangi tatil köyünde mi geçirsem, yoksa Avrupa'ya kadar uzansam mı? boşvermişliğinden ve amaçsızlığından eser yoktur. Bizim için tatil dinlenme ve savaşımı daha ileri boyutlara götürebilmek için kendimizi yetiştirdiğimiz, çevremizdekilere öğretmen olduğumuz bulunmaz bir dönemdir.

Yıllardır tatil konusunda gençlik arasında yayılmış yanlış bir eğilim de var. «Devrimci savaşım yaz aylarında tatile çıkar» anlayışı bu. Kendini tatile çıkararak, hareketinin duraksadığı yanılgısı diğer bir anlatım biçimiyle.

Biliyoruz ki bir kaç kişinin veya grubun katılımı olmasa da savaşım kendi diyalektik bütünlüğü içerisinde sürer gider. Gelişimi nesnel yasalara bağımlılığının bir gereğidir bu. Hem şu somut gerçeği de unutmayalım; yaz dönemini kendi kokuşmuş görüşlerinin yaygınlık kazanması için, değer lendirme yolunda, çalışmalarını sessiz ve derinden sürdürenler de var.

Örneğin faşistler ülkemizin dört bir yanına dağılmış durumda ve faşizmin zehirli meyvalarını gençliğe, halkımıza yedirebilmenin gayretkeşliği ile saman altından su yürütüvorlar. Aynı tehlike diğer yanda maocu hainlerden de gelebilir. Onlar da kendi sapık görüşlerini yayabilmek için, ilerici düşmanı, gerici, maocu tezlerini tüm lanetiyle kusabilirler gençliğin, emekçi halkımızın üzerine.

Bizler, ilerici yurtsever gençler ne yapacağız, faşistlerin ve maocu hainlerin karşısında emekçi çocuklarını, üniversiteli kardeşlerimizi her türlü ters etkilere açık, korumasız, çıplak mı bırakacağız? Bırakmayacaksak o halde görev başına!..

Faşistlerin ve maocuların yaz görüşlerinin propagandalarına karşı, emekçi gençleri, üniversiteli kardeşlerimizi uyarmak için çalışalım, bölgemizdeki, yöremizdeki ilerici, demokratik örgütlerle ilişki kuralım, yeni birim örgütlerinin, şubelerin oluşturulması için çaba harcayalım. İlerici gençlik hareketinin belgilerine yaygınlık kazandırmak için, tüm gücümüzü harcayalım, gençliği faşist ve maocu görüşlere karşı koruyalım!

«Biz yeteri kadar güçlüyüz, yeteri kadar biliyoruz, her şeyi yapabiliriz.» sekterliğinden ve kolaylığından kaçınarak öğrenelim, öğretelim...

Yaz dönemi ilerici yurtsever gençlik hareketinin yeni atılım döneminin müjdecisi olsun!

MC'NİN ÜNİVERSİTE VE

BANKACILIK YÜKSEK OKULU ÖĞRENCİLERİ: «CAN GÜVENLİĞİ VE ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ SAĞLANMIŞ DEMOKRATİK BYO»

MC deyince bir çırpıda akla gelen, faşist saldırı, yokolan cangüvenliği ve öğrenim özgürlüğü, öğrenime kapanan yüksek okullar ve üniversitelerdir. MC'nin anti - demokratik baskılarla yoğrulmuş 2,5 yıllık iktidarı döneminde faşist saldırılara uğramayan, bir iki öğrencisi faşist çetelerce en azından yaralanmayan üniversite ve yüksek okul yok gibidir. Ankara İktisadî Ticarî İlimler Akademisi'ne bağlı, Bankacılık ve Sigortacılık Yüksek Okulu öğrenimin sürdüğü şanslı okullardan değil. Aksine faşist saldırganların hedeflerinden birisi.

Faşistlerin sürekli saldırısına uğrayan bir okulda ise öğrenim sık sık yarıda kalır, derslere girmek zorlaşır. Bankacılık ve Sigortacılık Yüksek Okulu gibi polisin faşistlerden yana taraf tuttuğu okullarda ise öğrenimi sürdürme tamamen tehlikeye girmiş demektir.

Okulda ilerici öğretim üyeleri vardır ama onlarla eylem birliğine girilememiştir. Çünkü, okul öğrenci derneğinin yanlış politikası ilerici öğretim üyesi - öğrenci dialogunu yokuşa sürmüştür. İlerici öğrencilerle okul yönetimi arasında, MC kurulmadan önce varolan ve öğrenciler lehine bir takım kazanımlar getiren dialog tamamen kesilmiştir.

Okulun birim derneği vardır. Yönetiminde bozguncu unsurların bulunduğu bu dernek, tüm ilerici öğrencilerin birliğinin sağlanması, örgütün kitleselleşmesi doğrultusunda hiç bir çalışma yapmamaktadır. Bu kişiler artık dananın kuyruğunun koptuğuna inanmakta, faşistlere vurup kaçmayı başlıca eylem biçimi olarak öne sürmektedir. Oysa okulun çözümlenecek bir çok sorunu vardır ve öğrencilerin çalışmalarını hızlandırmaları gerekmektedir.

● Herşeyden önce ilerici, devrimci öğrenciler sınıflara girebilmeli, kitle ile kaynaşabilmelidir.

● Özellikle demokratik solcu öğrencilere karşı gösterilen sekter tutumlara son verilmelidir.

● Öğrenci kitlesinin akademik istemleri doğrultusunda yapılacak çalışmalara hız verilmelidir.

● Yapılan çalışmalar, kitleselleşebilmek hedefine yönelik olmalıdır.

İlerici yurtsever öğrencilerin tavrı yukarda gösterilen hedefler doğrultusunda çalışmak olmaktadır. Çalışmalarını şöyle somutlayabiliriz :

● Emek bölgesindeki üç yüksek okuldan Bankacılık ve Sigortacılık Yüksek Okulu ve Gazetecilik ve Halkla İlişkiler Yüksek Okulu'ndaki dayanışmaya Diş Hekimliği Yüksek Okulu ilerici öğrencilerinin katılımını sağlamak.

● Emek Halkevi ve kapatılan Emek-Der üyesi öğrencilerle ilişki kurulmalıdır.

● Gece bölümünde derslere devam edilmeli, gece bölümündeki öğrencilerle ilişki kurmak ve saflara katılmalarını sağlamak.

● Derse devam eden öğrenci sayısının en yoğun olduğu birinci sınıflarda dersler bitmeden okul terkedilmemelidir. Böylece faşistlere rahat çalışma ortamı bırakılmayacaktır.

● Öğrencilerin iradesi dışında, istemedikleri koşullarda çatışmaya sürükleyecek bireysel hareketlere kesinlikle son verilmelidir.

Öğrencilerin akademik-demokratik istemlerini ise şöyle sıralamak mümkün :

● Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü sağlanmalıdır.

● Okul yönetmeliği demokratikleştirilmelidir.

● Ders kitapları zamanında ve uygun fiatlarla satışa çıkarılmalıdır.

● Okul yönetmenliğine dayanarak bazı öğrencilere verilen cezalar kalkmalıdır.

● Öğrenim görülen dallarda çok az kişiye tanınan «staj» hakkı tüm öğrencileri kapsamalıdır.

● Sınav sonuçlarına «sınav kâğıdının yeniden okunması» biçiminde itiraz hakkı tanınmalıdır.

yaşasın hacettepe üniversitesi öğrencilerinin birliği ve dayanışması

Hacettepe Üniversitesi, Hacettepe ve Beytepe Kampuslarından oluşan geniş kapsamlı bir yüksek öğrenim kurumudur. MC'nin iktidar oluşuyla başlayan, devrimci ve ilerici öğrencileri hedefleyen faşist baskı ve terör, özellikle Hacettepe Kampus'unda yoğunlaşmış, faşist saldırganlar ardı ardına saldırılar düzenlemişlerdir.

Oysa Hacettepe Üniversitesi bir zamanlar ODTÜ gibi sürekli eğitimin sürdürüldüğü okullardan birisiydi. Ne yazık ki, MC'ciler, tüm üniversite gençliği gibi Hacettepe'lilere okumayı fazla görüyorlardı, onun için faşist saldırılar yoğunlaştı, faşist çeteler Şükrü Bulut'u, Nuray Erenleri katlettiler. Onlarca devrimci, ilerici öğrenciyi yaraladılar. Fakat saldırılar sonuç vermedi. Hacettepe Üniversitesi'nin devrimci, ilerici, yurtsever öğrencilerinin birlik ve dayanışması faşist çetelerin eylemlerini geriletti, ilerici - devrimci öğrenciler örgütlülüğü sağlama yoluna gittiler. Öğrencilerin güçlerini örgütlenme yoluna akıtmaları olumlu bir davranıştı; ancak bu olumlu eylemin önüne geçen güçler de vardı ve güçlerini harekete geçirdiler. Gerek silahlı faşist saldırganlar, gerek sekter bozguncu unsurlar örgütlü savaşımın önüne çıktılar. Faşist çetelerin çekmek istedikleri platformda bireysel çıkışları savaşım biçimi olarak öğrenci kitlesine dayatan maocu ve maceracı unsurlar örgütlü savaşımı sekteye uğratmak bir yana egemen güçlere, faşistler, saldırılarında yardımcı oldular, saldırı zemini hazırladılar. Savaşımın faşistlerle didişmeye indirgendiği her yerde, her üniversite ve yüksek okul da olduğu gibi Hacettepe Üniversitesi'nde de demokratik üniversite savaşımı bir kenara bırakıldı, çiğnenen öğrenci haklarını korumak şöyle dursun, Hacettepe Üniversitesi öğrencilerinin en güncel istemi can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün sağlanması bile zora süruldü.

Okulun sağlıklı merkezi örgüte sahip olamamasının nedeni Hacettepe - Der adı verilen sözüm ona merkezi örgüttür. Maocuların Ankara'da sığındıkları örgütlerin başında gelen Hacettepe - Der, öğrencilerin akademik - demokratik istemleri için savaşım bir yana, onların birlikteliğini bozan bir örgüt durumundadır.

Hacettepe Üniversitesi ilerici yurtsever öğrencileri gerek faşistlere gerek maocu bozguncülara karşı savaşımı elden bırakmıyorlar, saldırıları önlemenin yolunun kitlesel eylemlerden geçtiğini sürekli işliyorlar ve kitlesel eylemlerle ilintili olarak öğrencilerin birlik ve dayanışmasını tüm güçleriyle savunuyorlar.

YÜKSEK OKULLAR DOSYASI-VI

odtü üzerinde oynanan oyunlar sökmeyecek

Demokrtik özgürlüklerden yana olması gereken bir hükümetin iktidarını sürdürmesinin olası olduğu koşullarda, gerici güçlerin silahı geri tepecek, namlunun ucu silahı doğrultanlara çevrilecektir, bu hiç bir zaman unutulmasın.

Demokratik özgürlüklerden yana hükümetin daha iktidara tam anlamıyla sahip olmamasına karşın, gerici MC ortaklarında uyandırdığı panik havası ODTÜ'ye sıçradı, Hasan Tan istifa etti. Ve Hasan Tan arkasına bakmadan kaçarken, ODTÜ öğrencisinin sırtına yeni bir kambur daha yüklemek istiyor. ODTÜ'yü 1750 sayılı Yasa'ya tabi kılma girişimi bu.

Bilindiği gibi ODTÜ ayrıcalıklı bir üniversitedir. 1959 tarihli 7307 sayılı Yasa ile yönetilir. 7307 sayılı Yasa, Mütevelli Heyeti'ne ODTÜ'yü çiftlik gibi yönetme olanağını veren yasadır. Kuşkusuz ODTÜ'nün özerkliğini yokeden bu yükten kurtulmak ilerici, devrimci ODTÜ öğrencisinin başta gelen dileğidir. Ama bu istem, anti-demokratik bir yasanın yerine diğeri geçirilerek karşılanamaz. 1750 sayılı yasa bir anti-demokratik maddeler bütünlüğüdür ve özerk demokratik üniversitenin gereklerini yerine getiremez. Hele bugün ilerici, demokratik tüm üniversite öğelerinin ileri sürdüğü tüm üniversitelerin tek bir çerçeve yasaya kavuşturulması işlevini bugünkü yapısıyla hiç bir biçimde yüklenemez. Onun için bir anti-demokratik yasanın yerine bir diğeri geçirilerek ODTÜ öğrencisinin istemi yerine getirilmiş olamaz. Kaldı ki böyle bir değişimin bir ucu da ODTÜ öğrencisini zapt-ı rapt altına almaya yöneliktir.

ODTÜ öğrencisi mali, yönetsel ve bilimsel özerkliğe sahip üniversite istemektedir, askeri kışla değil!..

ODTÜ, faşist tırmanışın alabildiğine hızlandığı, gerici-faşist karması MC döneminde açık kalabilen, öğrenime devam edebilen sayılı okullardan birisi oldu. Eğer ODTÜ, gerici iktidarın tüm hışmına; Mütevelli Heyetiyle, faşist komandosuyla dört bir koldan üşüşenlere karşı direnebilmişse, bunu öğrencilerin provokasyonlara gelmeyen sıcak davranışlarında, ilerici öğretim üyelerinin, üniversite emekçilerinin öğrencilere destek çıkan dayanışma eylemlerinde görmek gerekir. ODTÜ, öğrenci-öğretim üyesi-üniversite emekçilerinin sıcak dayanışmasının somuta indirgendiği, eylem birliğinin önem ve gücünün olumlu sonuçlarının yaşandığı okuldur. Bu somut durum son olarak Hasan Tan'ın rektörlük görevine atanmasına ve anti-demokratik uygulamalarına karşı verilen ortaklaşa eylemle doruğuna ulaşmıştır.

MC'nin ODTÜ çıkarması, demokratik bir kişiliği olan Rektör Ilgaz Alyanak'ın görevinden alınması ile hızlılık kazanmıştı. Bilindiği gibi, ODTÜ, diğer üniversitelerimizden ayrı bir kuruluş yasasına sahiptir. Ve bu özel yasanın işleyişinde rektörlüğün ve Mütevelli Heyeti'nin özel bir konumu vardır. Rektör, Mütevelli Heyeti'nin atamasıyla göreve gelmektedir. Mütevelliler ise, siyasî iktidarın güdümünde olup, genellikle eğitimle ilişkisi olmayan sanayici, müteahhit vb. mesleklerden gelen kişilerce oluşturulmaktadır. Mütevelli Heyeti geniş yetkilere sahiptir ve ODTÜ'nün her türlü yönetimsel ve malî işlerinde tek yetkili organ durumundadır. Nitekim, son derece geniş yetkilerle donatılan Mütevelli Heyeti'nin bu yetkilerini gerici mütevelliler öğrencilere karşı kullanmakta kusur etmediler. İktidardan aldıkları güçle ODTÜ'ye yönelik saldırıların bir ayağını oluşturdular, demokrat rektörü görevden aldılar.

Demokrat nitelikli Ilgaz Alyanak'ın rektörlük görevinden alınmasıyla MC'nin ODTÜ tırmanışının yeni bir aşamaya ulaştığı koşullarda, ODTÜ öğrencileri, bir yandan eğitimin sürekliliği için çabalarken, diğer yandan Mütevelli Heyeti'nin anti-demokratik uygulamalarına karşı seslerini yükseltiyorlardı.

Faşizmin genel tırmanışının bir yönü olarak okulların faşistleştirilmesi planları sürdürülüyordu. Böylesi bir dönemde ODTÜ, gerici-faşist güçlerin önde gelen hedeflerindendi. ODTÜ, öğrenimin kesintisiz sürdürüldüğü ve devrimci öğrencilerin etkin olduğu bir üniversiteydi ve bu durum egemen güçleri rahatsız ediyordu. Hasan Tan'ın rektörlüğe atanması, egemen güçlerde uyanan korkunun ve kuşkunun bir ürünüydü.

Hasan Tan'ın kişiliği hepimizce malûm! Adı ihbar olaylarına karışmış, MHP eğilimli, gerici güçlerin arayıp da bulamadıkları türden bir öğretim üyesi.

Hasan Tan gibi niteliği belli bir kişinin rektör olarak atanmasının nedenleri üç noktada toplanabilir. Birincisi; ilericilerin etkin olduğu okullarda öğrenimi kesintisiz sürdürüldüğü gerçeğini yıkmak. İkincisi; genel olarak Türkiye'de oynanan oyunların bir parçası olarak provokasyon ortamı yaratmak ve son olarak ODTÜ'yü faşistleştirebilmek.

Nitekim Hasan Tan, kendisine verilen görevi yerine getirebilmek için hemen kolları sıvadı. Öğrencilerin ve öğretim üyelerinin karşı çıkışına karşın, zorla rektörlük makamını işgal etti. Öğrenci yurtlarını kapatıp, öğrencileri okul dışına atmak istedi. İlerici, devrimci öğrenciler Tan'ın anti-demokratik kararına karşı tüm güçleriyle direndiler, Hasan Tan'ın oyununa gelmediler.

Hasan Tan ODTÜ'ye giremeyen bir avuç faşist komandoya da koruyucu kanatlarını uzattı. Onları Gaziantep Kampusu'na yerleştirdi. ODTÜ Merkez'de ise öğrenci maskesiyle giremeyen faşistleri işçi maskesi altında üniversitede çalıştırmaya başladı. Bu işçi görünümlü faşistler bir yandan öğrencilere saldırarak yaralanmalarına neden oluyorlar, diğer yandan kendilerinin sebep oldukları olaylarla birlikte üniversite imajı yaratmak istiyorlardı. Öğrenim koşullarının olmadığı ortamda ODTÜ'yü kapatabilmenin maddî dayanakları yaratılmaya çalışılıyordu. Bu oyun da sökmedi, ODTÜ faşistleştirilemedi.

AİTİA'DA FAŞİST İŞGALE SON

Ankara İktisadi Ticari İlimler Akademisi MC'nin üniversite ve yüksek okullara uyguladığı faşist baskı ve terörün en açık ve gözle görünenlerinden birisidir. AİTİA'da eğitim ve öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği tümüyle ortadan kalkmıştır. Devrimci ve ilerici öğrenciler okula alınmamakta, okula gelen öğrenciler faşist çetelerin sadlırısına uğramaktadır.

Saldırıların can güvenliğini tehdit ettiği, hergün bir ilerici öğrencinin öldürülmesinin olası olduğu koşullarda Akademi Başkanı'na başvurular geçersiz kalmaktadır.

Okulun yönetimi ve öğretim üyelerinin çoğunluğu içerisinde demokrat düşünenler büyük bir oran oluşturmasına karşın, bugüne değin, ilerici öğretim üyelerinin, öğrencilerin yanında faşist saldırganlara karşı göğüs gerdikleri söylenemez.

Okulun bir kültür ve yardımlaşma derneği vardır. Dernek maocuların yönetimindedir. Sekter ve grupçu tavır bu maocu dernekte de geçerlidir. Bu derneğin okula dönük çalışmaları olmadığı gibi, demokratik öğrenci kitlesi üzerinde bir etkinliği de yoktur.

İlerici yurtsever öğrenciler akademik ve demokratik istemlerden kaynaklanan geniş bir örgütlenmeyi sağlamak yönünde çalışmaktadır. Faşist saldırıları önlemenin asıl gücünü öğrencilerin ilerici birliğinin oluşturacağını ileri sürmekte, bu yolda çaba harcamaktadırlar.

Ankara İktisadi Ticari İlimler Akademisi devrimci öğrencileri okullarına gidememektedirler ve okula gidilemeyen koşulların varlığında en güncel istemleri can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün sağlanması ve faşist işgale son verilmesidir.

yurtlarla ilgili istemlerimiz

MC'nin yurtlar dosyası, üniversiteler ve yüksek okullar dosyası ile yakından ilintilidir, birbiriyle bütünlük oluşturur. Onun için yurtlara yönelik saldırılar, okullara yönelik saldırılardan ayrı tutulamaz, aksine birbirini tamamlar.

MC'nin üniversite ve yüksek okullara karşı giriştiği saldırılar çok yönlülük kıstasına sahiptir. Bu kıstas, yurtlar için de geçerlidir. Yurtlara yönelik çok yönlü saldırıları iki noktada toplamak mümkündür. Birincisi; ilerici, devrimci öğrencilerin kaldığı yurtlarda, faşist baskı ve anti-demokratik uygulamalara yoğunluk kazandırıp, faşist işgale maddî zemin hazırlamak. Diğeri; faşist çetelerin eline geçen yurtların, birer saldırı üsleri olarak örgütlenerek her türlü demokratik çıkışların önüne köstekleyici engel olarak dikilmesine olanak tanımak.

Artık kan kokan MC iktidarı işbaşında değil!. Demokratik özgürlüklerden yana olması gereken bir hükümet var iktidarda. Ve doğal olarak demokratik özgürlükleri savunmayı kendisine köşe taşı yaptığını söyleyen bir iktidarın can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün sağlanabilmesi için düşündüğü tedbirler demeti içinde yurtlarla ilgili olanları büyük bir önem taşır.

İlerici, yurtsever öğrencilerin yurtlara ilişkin, kısa vadede çözümlenmesini istedikleri istemlerini şöyle sıralamak mümkündür;

- **Yurtlarda kayıtların hemen açılması,**
- **MC döneminde devrimci öğrencilerin kaldığı yurtlara öğrenci alınmazken, faşist yurtlara alınan öğrencilerin yurtlarda kalma hakkının geçersiz kılınması, yurtlardan atılmaları,**
- **Yurtlara öğrenci alınmazken, Kredi ve Yurtlar Kurumu yönetmeliği'nin; Ek 11 (a), (b) ve diğer maddelerine göre yurtlarından atılan ilerici devrimci öğrencilerin yerlerine dönmeleri.**
- **Kredi ve Yurtlar Kurumu'nun çeşitli yönetim kademelerine yerleştirilen faşist militanların görevlerinden alınması, yerlerine ilerici, demokrat anti-faşist kişilerin atanması.**
- **Anti-demokratik bir uygulamayla yurtlara öğrenci kaydını durduran başta MC olmak üzere tüm sorumlulardan hesap sorulmalı.**
- **Faşistlerin elinde bulunan ve ilerici öğrencilerin faşist çetelerle aynı binaları paylaşmak zorunda olduğu yurtlarda güvenliği sağlamakla görevli polislerin tarafsızlaştırılması, faşist polislerin tasfiyesi.**
- **Hayat pahalılığı dev boyutlar alıp, fiatlar hızla yükselirken, yerinde sayan kredi ve bursların yükseltilmesi.**
- **Okuluna faşist işgal veya başka bir nedenle gidemeyen ve sınıfta kalan öğrencilerin yurtlarda kalan sürelerinin geçersiz sayılması.**
- **Kredi ve Yurtlar Kurumu'nun tüzük ve yönetmeliğini yeniden düzenleyecek bir komisyonun oluşturulması, komisyona ilerici gençlik örgütlerinden temsilcilerin katılması, önerilerinin göz önünde bulundurulması.**
- **Faşist komandoların barındığı şehir ve devlet yurtlarının faşistlerden arındırılması ve can güvenliğini ortadan kaldıran faşist çetelerden hesap sorulmalı, suçlular cezalandırılmalı.**

ENDÜSTRİ MESLEK LİSELİLERİN STAJ SORUNU ÇÖZÜMLENMELİ, SİGORTA HAKLARI DERHAL UYGULAMAYA SOKULMALIDIR!

Endüstri meslek liselerinde okuyan öğrencilerin daha öğretim döneminde kapitalist sömürü ile karşı karşıya olduklarını daha önceki yazılarımızda belirtmiştik.

Atölye derslerinde ürettikleri mallar satılıp, bunlardan vurgun vurulmaktadır. Dar gelirli memur, işçi, emekçi çocuklarının ağırlıkta olduğu bu öğrenim kesimine parasal yönden en çok yardım yapılması gerekirken, bu olmadığı gibi, bir de ürettiklerinin karşılığı verilmemekte, verilse bile bunun üretilenin gerçek değeri olmaması nedeniyle büyük ölçüde sömürülmektedirler.

Bu durum özellikle okulların kapandığı, içinde bulunduğumuz yaz tatili döneminde, sanat-meslek liselilerin 150 saatlik zorunlu staj dönemlerinde kendini daha belirgin olarak göstermektedir.

Bunun yanısıra öğrenciler sürekli tehlikeyle karşı karşıyadırlar. Atölyelerde sigorta hakkından ,sağlık önlemlerinden yoksun olarak çalışmaya bırakılmaktadırlar. Çalışırken her an makinizmadaki bir bozukluk, bir elektrik kaçağı vb. çeşitli aksaklıklar acı bir kazaya yol açabilir. Bunun sık sık örnekleri görülmektedir. Nitekim Antakya Endüstri Meslek Lisesi öğrencilerinin bize gönderdikleri yazıda anlatılanlar bunun somut bir örneğidir. Bu yazıyı aynen yayınlıyoruz.

ANTAKYA ENDÜSTRI MESLEK LISESINDE DURUM

Okulların kapandığı şu dönemlerde, endüstri meslek liselerinde staj dönemlerini tamamlamaya çalışan öğrenciler üzerinde anti - demokratik baskıların etkisi tüm ağırlığıyla sürüyor.

Okul kapandıktan sonra zorunlu olan staj dönemini tamamlamağa çalışan arkadaşımız **Sabahattin Güneş** atölyede bozuk makina üstünde görevini yapmaya çalışırken elektrik çarptı. Eli yanan öğrenciye ilaç parası vermek bir yana, rapor bile verilmedi. Ve şimdi arkadaşımız eli yanmış bir şekilde okula gidip yoklamalarda bulunuyor.

Antakya Endüstri Meslek Lisesi öteden beri ilericilerin çoğunlukta olduğu bir yerdi. Bu özelliğini yine sürdürüyor, sürdürecek. Durumun böyle olmasına rağmen okuldaki bir avuç faşist idareden aldıkları destek ve güçle okulda tedirginlik yaratmaya çalışmışlar, bunun sonucu okulumuz çalkantılı bir dönem yaşamıştır. Bütün bunların ötesinde anti - demokratik hükümlerin öğrenciler üzerindeki baskılarıyla huzursuzluk alabildiğine artmıştı. Bu sorunların üstesinden ancak öğrenciler arasındaki güçlü birliğiyle gelinebileceğini anla yan bizler, bu birliği sağlama doğrultusunda çalışmalar yapınca, karşımıza yine anti - demokratik yasalar çıkartıldı. Bununla beraber bizlerin bu sorunları orta yerde dururken ve çözüm yolları belliyken, öğrencileri bu sorunlarından uzak tutan ve onları sonu belli olan maceralara sürüklemeye uğraşan sapık akımların bozguncu tavırları, bu birliği kısmen engelledi. ONLARI TANIYORUZ. Fakat bizler bu birliği mutlaka gerçekleştireceğiz ve sapık akımların aramızda yuvalanmasına izin vermiyeceğiz.

Hedeflerimizi şöyle açıklıyoruz :

Gelecek öğretim yılında ilk hedefimiz, öğrencilerin güçlü ve kalıcı birliğini sağlamaktır. Bu birlik, okul idaresiyle öğrencilerin sorunlarını tartışacak, dayatacak ve çözüm yolları arıyacaktır. Ayrıca iş güvenliği ve sigorta hakkı, eşit eğitim hakkını da göz ardı edemeyiz. Bu ilkeler ışığında anti - faşist, anti - emperyalist ve anti - mao'cu bütün ilericilerin birliğini sağlamaya çalışacağız. Bu arada, gerici, ırkçı - şoven duyguları körükleyen kitapların okutulmasına karşı çıkacağız. Mücadele edeceğiz.

IŞ GÜVENLIĞI VE TAM SIGORTA HAKKI İÇIN İLERI!
ENDÜSTRI MESLEK LISELERINDE EMEK SÖMÜRÜSÜNE SON!
GERICI - ŞOVEN EĞITIME HAYIR!

Antakya Endüstri Meslek Lisesi İlerici Yurtsever Öğrencileri.

Antakya Endüstri Meslek Lisesi öğrencilerinin kararlı savaşımları bütün meslek liselilere ve ortaöğrenim gençliğine örnek olsun!

— Atölyelerde hammaddeye katılan emeğin değeri tümüyle öğrenciye verilmelidir!

— 19 Ocak 1976 Tebliğler Dergisi'nde MC'nin Eğitim Bakanı Ali Naili Erdem'in sözünü ettiği ancak bugüne kadar uygulamaya sokulmayan, geçiştirilen sigorta hakkı derhal uygulanmalıdır!

TÜM LİSE VE MESLEK LİSESİ MEZUNLARINA TAM ÜNİVERSİTE HAKKI İÇİN İLERİ !

Ülkemizde yüzbinlerce gencin gözü 30 Haziran'da yapılacak üniversite giriş sınavlarında... Yalnız gözü değil, geleceklerine dair düşleri, umutları da... S ı n a v l a r yaklaştıkça konuşmalar tartışmalar daha yoğunlaşıyor. Otobüste, parklardaki sıralarda ellerinde kitaplarıyla çalışan öğrencileri sık sık görmek olanaklı.

İşbirlikçi egemen güçlerin yıllardır bir çıkmaza soktukları, yığılan sorunları sürüncemede bıraktıkları sınavlar, daha önceki yıllardan kapılarda bekleyen gençlere yeni lise mezunlarının katılmasıyla daha kötü bir konum aldığı kuşkusuz. Kaba bir hesaplama ile 322.457 öğrenci açıkta kalacak bu yıl...

Bu çıkmaza çözüm bulabilmek için demokratik kuruluşlar, kişiler tartışıyorlar. Bu konuda çeşitli çalışmalar sürdürüyorlar.

İlerici gençliğin merkezi yığınsal tek kitle örgütü olma yolunda, gençliğin somut acil sorunlarına çözüm getirme yolunda zaferden zafere koşan İlerici Gençler Derneği, bugünlerde yoğun olarak çeşitli çalışmalara konuya eğildi. Afiş, bildiri bastı. Aşağıda İGD'nin yüzbinlerce basıp yurt çapında dağıttığı bildiriyi veriyoruz :

TÜM LISE VE MESLEK LISESI MEZUNLARINA!
TAM ÜNIVERSITE HAKKI İÇIN İLERİ...

İşçi sınıfımızın başını çektiği ve emekçi halk kitlelerinin etkin bir biçimde yer aldığı demokratik savaşımın gelişmesi, gençlik, özellikle öğrenci gençlik hareketini de yakından etkilemektedir.

Gençlik, işçi sınıfımızın direnişlerini, tarihsel gösterilerini desteklemiş ve aktif bir biçimde yanında yer almıştır. İşte bu gelişim, egemen güçlerin gençliğe saldırısının nedenlerinden biridir.

Eğitim sistemindeki eleyiciliği açıklarken, ulusal ayrıcalıklardan da söz etmek gerek. Marmara bölgesinde 575 derslik ilkokul dersliği varken, Güneydoğu Anadolu bölgesinde 182 derslik bulunmaktadır. Hakkâri'de lise çağındaki 4262 kişiden 102'si liseye gidebiliyor. Kendi diliyle (okuyamayan, eğitim yapamayan), okumak için olanakları kısıtlı ulusa yapılan eşitsizlik ve ayrıcalık sonucu, o ulusun çocukları daha çok elenmektedir.

Ülkemizde eğitim sorununun köklü çözümü doğrultusunda ortaöğrenim gençliğine düşen görev, başını işçi sınıfının çektiği, ulusal demokratik güçlerin saflarında örgütlü ve disiplinli olarak yeralıp ulusal demokratik, halktan yana bir eğitimin gerçekleşeceği ileri demokratik bir Türkiye savaşımına aktif olarak katılmaktır.

- **Özel okul, dershane, paralı kurs vb. fırsat eşitsizliğine neden olan kurumlar kapatılmalıdır!**
- **Eylül'e kalan son sınıf lise öğrencileri de merkezi yerleştirmeye dahil olmalıdır!**
- **Eğitimde ulusal ayrılığa son!**
- **Meslek liselilerin üniversiteye girişlerini kısıtlayan tüm engeller en kısa zamanda kaldırılmalıdır!**
- **Eleyici, paralı ayrıcalıklı eğitime hayır! Tüm liselilere yüksek öğrenim hakkı!**
- **Yaşasın ilerici liselilerin birliği!**
- **Faşizme geçit yok!**

İlerici Gençler Derneği
Genel Sekreteri
B. Temel Saçlı

357.457
-35.000
322.457
öğrenci açıkta!

ELEYİCİ SİSTEME SON!

TÜM LİSELİ MEZUNLARA ÜNİVERSİTE HAKKI!

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ İGD

MESLEK LİSELİLER

TAM ÜNİVERSİTE HAKKI İÇİN İLERİ!

İGD İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ

YANAN BİR UTKU ATEŞİ: GEORGİ DİMİTROF

Ölümünün 28. yılında dünya işçi sınıfının, ilerici insanlığın yiğit evladı, büyük anti - faşist devrimci Georgi Dimitrov'u yüreğimizdeki en sıcak, en taze duygularla, bilincimizde yarattığı ışığın keskin aydınlığıyla anıyoruz.

Dimitrov, tüm yaşamını adadığı işçi sınıfının savaşımına ve bu savaşımın ilk en güzel ve yüce ürünü olan Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'ne sarsılmaz inancın ve kararlılığın ölümsüz bir anıtıdır.

Dimitrov, gençliğin faşizme, emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşımında, onu kanatlarıyla koruyan dev bir kartaldır!

Onun öğütleri, tüm dünyada olduğu gibi Türkiye'de de ilerici - devrimci gençliğin savaşımına bütün canlılığıyla yol gösteriyor.

O, teorik olduğu kadar pratik sorunlara da yanıtlar vererek gençliğin savaşımını güçlendiriyor.

«Gereken başkası tarafından söylenmişse, senin de söylemene ne gerek var? Tekrarlardan kaçınılmalıdır. Çok bildiğini göstermek gibi bir hırs olmamalıdır. Her şeyi bilenler ciddi militanlar değildir, gelişemezler. Çok bildiklerini sananlar bir yerde sayıklarlar, oysa hayat ilerlemektedir; bu da onların geri kaldıklarını gösterir.»

«Ödentinin zamanında verilmesi üyenin kendi örgütüne olan bağlılığını gösteren ilk belirtidir.»

«Gündüz ne öğrendiğini düşünmeden akşam uykuya yatan bir genç, ileri gidemez. Günlük çalışmalarla çok meşgul olmanıza rağmen, işlerinizi, bir gün içinde olumlu ya da olumsuz, neler yaptığınızı düşünmeye zaman bulacak biçimde düzenlemelisiniz. İşleriniz olumluysa çok iyi, fakat olumsuzsa tedbir alınız. Bizde sekterce kendini beğenme hastalığı var : İnsan kendisine gerekli olanı bildiğini sanır, bilmese de bugün değilse yarın, öbürgün öğreneceğini düşünür. Bu sekterce kendini beğenme ve kendini büyük görme, siz gençler için son derece tehlikeli bir hastalıktır ki, bu hastalıktan ateşten kaçar gibi kaçmalısınız... Daha az konuşalım, daha çok çalışalım! Zorunlu olandan söz edelim, konuşmaktansa, fazla çalışalım. Fakat sürekli ve kararlı olarak öğrenelim!»

Gazete satışıyla ilgili olarak şöyle diyor Dimitrov :

«Gazetenin yayılması ve okunması, RMS'nin bu alandaki bilinç ve aktifliğini gösteren bir barometredir.»

«Anti - faşist gençliğin tüm güçlerini birleştirmesi yolunda cesaretle yürüyünüz!»

Türkiye ilerici gençliği Dimitrov'un inandığı ve gösterdiği yolda yılmadan, bıkmadan, kendisine yöneltilen her soydan ve boydan sapık saldırıyı göğüsleyerek, boşa çıkararak yürüyecektir!

Türkiye ilerici gençliği Georgi Dimitrov'u hiç bir zaman unutmayacaktır!

YUNANİSTAN ORTAÖĞRENİM GENÇLİĞİ İLE DAYANIŞMA!

Geçtiğimiz aylarda Yunanistan ortaöğretim gençliği, eğitimdeki bozukluklarin bir parçası olan ortaokul - lise giriş sınavlarıyla, yıl sonu sınavlarındaki sistemde değişiklikler yapılması amacıyla istemlerini Eğitim Bakanı'na yolladıkları bir muhtıra ile açıkladılar. Yunanistan ortaöğrenim gençliğinin sorunlarını Türkiye gençliğine tanıtmak amacıyla muhtırayı özetleyerek veriyoruz.

MUHTIRA

Sayın Bakan;

Ortaokul ve liselere giriş sınavları sorunu, öğrencileri olduğu kadar gençliği ve genel olarak halkı da ilgilendiren bir konudur. Öğrencilerin, öğretmenlerin ve velilerin son bir ay içinde gösterdikleri tepkiler, bu konuların büyük olduğunun kanıtıdır.

Sayın Bakan;

Ortaöğrenimin bugün içinde bulunduğu durum (büyük eksiklikler ve boşluklar) ve bakanlığın önerdiği sınav sisteminin benimsendiği halde, getireceği sonuçlar bizi ilgisiz bırakamaz. Bunun için konu hakkındaki lehte ve aleyhte görüşlerimizi belirtmeyi uygun bulduk.

Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi'nde ele alınan konular hakkında şunlara dikkati çekiyoruz.

ORTAOKUL GİRİŞ SINAVLARI

Öğrencilerin, öğretmenlerin ve velilerin ilkokuldan ortaokula giriş sınavlarının kaldırılması şeklindeki istemine katılıyoruz ve zorunlu buluyoruz.

Uygulamaya halen devam edilmesi, 9 yıllık zorunlu eğitimi öngören 309 sayılı kanunun özüne aykırıdır. Bakanlık bu sınavı öğrenci sayısını sınırlamak için uygulamada tutuyor. Çünkü ortaöğretimde görülen okul, araç, gereç, öğretmen ve diğer eksiklikleri gidermek istemiyor ve izlediği politika ile giderecek durumda da değildir. İlkokuldan ortaokula giriş sınavları öğrenimde bir engeldir. Öncelikle çalışan tabakalardan gelen öğrencilere karşı olarak işlemektedir.

11 yaşındaki öğrenciler ellerindeki ilkokul diplomasıyla ne yapacaklar? Yoksul öğrenciler hiç bir çıkış yolu bulamazlar. Ne çalışabilirler, ne de öğrenim yapabilirler.

LİSEDEKİ SINAVLAR

1) İktisat, ortaokuldan liseye giriş sınavı uygulamakta. Genel liselere ve devamında yüksek okullara öğrenci akımını kısıtlamak ve herhangi bir zemin hazırlanmadığı halde ezici çoğunluğu üretime ve sanat öğrenimine itmek amacını gütmektedir.

Sanat - meslek liselerinde büyük ölçüde yapı ve öğretmen eksikliği vardır.

Eğitim Bakanlığı önlemleri uygulamadan önce sorumluluğunun yükünü düşünmesi gerekir. Alt - yapı tesislerinin eksik oluşu tüm ortaöğretim sahasında korkunç zararları ortaya çıkaracaktır.

Birçok aileler, teknik ve genel lise yokluğundan göç etme durumunda kalacak ve ekonomik külfet altına girecektir.

Bütün bu yukarıdakiler için, hiç olmazsa bu yıl giriş sınavlarının iptal edilmesini istiyoruz.

2) Sınavların iptalinden başka;

I. Genel liselerde öğrenciler yalnız kompozisyon ve matematikten sınava tutulmalıdır.

II. Ekonomik açıdan ve öğrenci psikolojisi açısından sınavlar, bugün olduğu gibi 80 sınav merkezinde yapılmamalıdır.

III. Her öğrenci Eylül'de bütünleme sınavlarına girebilmeli. İlk yıl başarısız olsa bile her istediği yıl sınava girebilmeli. Her öğrenci yazılı kâğıtlarının yeniden değerlendirilmesi hakkına sahip olmalıdır.

YIL SONU SINAVLARI

I. Yalnız Haziran sınavları yapılmasına karşıyız.

II. Her ders için toplam yıllık not şöyle çıkarılmalıdır :

3. dönemde alınan not toplamı + Haziran yazılısı/4

III. Üç aylık devre notu sözlü ve yazılıdan alınan notlardan çıkarılmalı. Devre arası sınavların önceden belirtilmesi, konuların sınırlı olması ve sınavların çakışmaması gerekir.

Hem biz, hem de bakanlık unutmamalıdır ki söz konusu önlemlerin uygulaması öğretmenlere de bir ek yük getirecektir.

Bu uygulama öğretmenlerin çalışma süresini büyük ölçüde artıracaktır.

Öğretmenlerin ihtiyaçlarını tatmin etmek için paralel önlemlerin ekonomik olarak alınması gerekir.

Bizler, Türkiye ortaöğrenim gençliği olarak, genel olarak Yunanistan öğrenci gençliğine, özel olarak ortaöğrenim gençliğine en sıcak dostluk selamlarımızı ve akademik - demokratik haklar için verdikleri savaşımla dayanışmamızı iletiriz.

YAŞASIN TÜRKİYE VE YUNANİSTAN ORTAÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN AKADEMİK - DEMOKRATİK HAKLAR İÇİN VERDİĞİ SAVAŞIMI VE BU YÖNDE DOSTLUK VE KARDEŞLİKLE BÜTÜNLEŞMİŞ DAYANIŞMASI!

Aşağıda belirttiğimiz gibi gazetemiz, Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin düzenlemiş olduğu, Uluslararası Pablo Neruda yarışmasına katılacak Türkiyeli genç sanatçılara yapıtlarını göndermede yardımcı olacaktır.
Bu yüzden gazetemize gönderilecek yapıtların İlerici Yurtsever Gençlik gazetesinin açtığı şiir ve öykü yarışması için veya Uluslararası Pablo Neruda yarışması için gönderildiği belirtilmelidir.

İLERİCİ yurtsever GENÇLİK GAZETESİNİN DÜZENLEDİĞİ

GENÇ SANATÇILAR İÇİN ŞİİR VE ÖYKÜ YARIŞMASINA KATILIN

GENÇ SANATÇILARA ÇAĞRI

Ülkemizde demokrasiden, barıştan ve ilerlemeden yana güçler hergün biraz daha gelişiyor. Gençlik demokrasi savaşımının en ön saflarında yer alıyor.
Gazetemiz gençliğin, bu savaşımın sanat alanında da yerini alması ve yapıtlarıyla gelişmekte olan demokrasi hareketine katkıda bulunmasını sağlamak amacıyla bir şiir ve öykü yarışması düzenlemiştir. Bu yarışmaya ülkemizin tüm ilerici - yurtsever genç sanatçılarını katılmaya çağırıyoruz.
GENÇ SANATÇILAR!
Yapıtlarınızı barış, demokrasi, toplumsal ilerleme savaşımına adayın!
Yapıtlarınızla Nazım Hikmet'lerin, Orhan Kemal'lerin, Sabahattin Ali'lerin, Ciğerhun'ların, Neruda'ların, Lorca'ların şanlı yolundan yürüyelim!
Yapıtlarınızla isteklerimiz, hasretlerimiz daha geniş kitlelerin istekleri haline gelsin!
Yapıtlarınız Türkiye ve dünya gençliğinin anti - emperyalist dayanışmasına yeni halkalar eklesin!
Yapıtlarınız tüm dünyada emperyalizme ve faşizme karşı savaşım veren uluslara güç katsın!

Gazetemiz, ülkemizde gelişmekte olan ilerici sanata katkıda bulunmak, sanat çalışmalarını demokratik savaşımın etkin bir alanı durumuna getirmek ve gençliğin sanata olan ilgisini arttırmak amacıyla genç sanatçılara yönelik şiir ve öykü dallarında birer yarışma düzenlemiştir.

Yarışmaya gönderilen ürünler, isimleri 42. sayımızda açıklanacak olan Seçiciler Kurulu tarafından derecelendirilecek ve her iki dalda da birinciye 2000 TL., ikinciye 1500 TL., üçüncüye 1000 TL. ödül verilecektir. Ödüller, tarihi sonradan açıklanacak bir törenle dağıtılacaktır.

- Şiir yarışmasının konusu «Barış»tır. Dünya barışını, silahsızlanmayı, halklararasında dostluğu ve anti - emperyalist dayanışmayı konu alacak şiirler yarışmamıza katılabilecektir.
- Şiir yarışmamıza bir sanatçı en fazla üç şiirle katılabilir.
- Öykü yarışmasının konusu ise «Gençliğin Sorunları»dır. İşçi - köylü ve öğrenci gençliğin, toplumsal yaşamın tüm alanında beliren sorunlarını ve bu sorunların çözümlenmesi doğrultusunda verilen savaşımları konu alan öyküler yarışmamıza katılma hakkını kazanacaktır.
- Gönderilecek ürünler beş kopya olarak gönderilmelidir.

- Şiir ya da öykülerin daktilo ile yazılma zorunluluğu yoktur. Elle yazılması halinde yazılar okunaklı olmalı ve çoğaltılırken kopya kâğıdı kullanılmamalıdır.
- Yarışmamıza katılacak sanatçılar isim ve adreslerini açık bir şekilde yazmalıdırlar. Ayrıca yaş, meslek ve kısa özgeçmişlerini de belirtmelidirler.

- Yarışmaya gönderilecek ürünler hiçbir yerde yayınlanmamış olmalıdır. Gönderilen ürünler geri verilmez, gazetemizde yayınlanabilir. Ayrıca ürünlerin çeşitli yayın organlarında ve gösterilerde yayınlanma hakkı gazetemize aittir.
- Yarışmamıza katılmak isteyen sanatçılar ürünlerini en geç 15 Eylül 1977 tarihinde postaya vermiş olmalıdırlar.
- Bu koşullara uymayan ürünler yarışma dışında bırakılacaktır.

İGD SANAT KOLLARINDAN HABERLER

- İGD Sinema Kolu «1 Mayıs 1977 İşçi Sınıfının Birlik, Mücadele ve Dayanışma Gününde İlerici Gençler Derneği» adlı kısa metrajlı bir film hazırlamıştır. Banyo ve kurgu işlemleri bitirilen film ileriki günlerde gösterilmeye başlanacaktır.
- İGD Sinema Kolu MESS'i ezme mücadelesi veren Maden - İş üyesi işçilerin savaşımını filme almaktadır. Dört ayrı ekip değişik işyerlerinde çekimlerini sürdürmektedir.
- İGD korosu sesini bir yılı aşkın bir süredir grev, gece ve yürüyüşlerde işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele türküleriyle duyurmaktadır. Müziğin çeşitli konularında araştırmalara başlamış olan İGD korosu ayrıca önümüzdeki aylarda saz kursları da düzenliyecektir.

Ey işçiler selam size
DGM'yi ezdik sıra MESS'te
Patronlar gelecek dize
DGM'yi ezdik sıra MESS'te.

Bilir dünya işçileri
Bilirler davanısmayı
Özgürlük için savaşmayı
Bilir dünya işçileri

Aş ekmektir birliğimiz
Yiğitliktir geleneğimiz
Bir türküdür savaşımız
Sömürüye tırpan vuran

Kadınlar yiğit kadınlar
Yandaş olun kocanıza
Çocuklar doysun güneşe
DGM'yi ezdik sıra MESS'te.

İşçi köylü dayanırlar
Bir zeytini bölüşürler
Hep beraber haykırırlar
DGM'yi ezdik sıra MESS'te.

(İGD Tiyatrosunun Maden - İş grevcilerine türküsü)

gazetemizin yeni bir girişimi

ULUSLARARASI PABLO NERUDA YARIŞMASI

Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin düzenlemiş olduğu Uluslararası Pablo Neruda yarışmasını gazetemizin geçen sayılarında duyurmuştuk.

UÖB, tüm genç sanatçıları ve öğrencileri —profesyonel ve amatör—, anti - emperyalist dayanışma hareketini güçlendirmek amacıyla yapılan yarışmaya katılmaya çağırmaktadır.

İlerici Yurtsever Gençlik Gazetesi olarak Türkiyeli genç sanatçıların yapıtlarının bu yarışmaya gönderilmesinde yardımda bulunacağız.

Bu yarışmaya katılmak isteyen genç sanatçılar ürünlerini 15 Temmuz 1977 tarihine kadar gazetemizin adresine göndermeleri gerekmektedir.

Tüm Türkiyeli genç sanatçıları, dünya çapındaki davanışma hareketini geliştirecek, bu yarışmaya katılmaya çağırıyoruz.

İlerici Yurtsever Gençlik Gazetesi
Baş Muhasip Sok. No: 3/1
Cağaloğlu - İSTANBUL

bizim köşemiz

LİBYA'DAN MEKTUP VAR

Dost İYG,

Derginizin hemen her sayışını büyük bir ilgiyle izliyorum. Size maddi yönden yardımcı olmak, abone bulmak en büyük arzum. Fakat elimde olmayan bazı nedenlerle tüm bunları yapamıyorum. Aynen orada olduğu gibi, faşist Türk patronu ve onun tabak yalavıcılığını yapan kimseler, burada bizim doğal haklarımız olan trans fer, izin, yıpranma, ikamet ve bunun gibi birçok sosyal hakkımıza tecavüz ediyorlar. Aylıklarımıza göz dikmekteler.

Sendika ve grevin yasak olduğu bir ülkede dört gündür grevdeyiz. Aşımıza, yaşamamıza göz diken bu alçak ve rezillerin elinden bütün haklarımızı alabilmek için birleşmiş durumdayız. Amerika'nın katil ve cellat uşağı MC' nin bize şimdiye kadar hiçbir yardımı dokunmadı. Tüm bunlar yetmiyormuş gibi, MC'nin Libya'da bulunan sözcüleri toplantılar düzenliyerek işçi birliğini ve dayanışmasını bozmaya çalışıyorlar. Ama biz işçiler kararlıyız. Haklarımızı alıncaya kadar savaşımımız sürecek. Bu aynı zamanda yurdumuzdaki vatan hainlerine karşı verdiğimiz bir savaşımdır.

Genç işçiler ve işçi sınıfımız İYG'yi yaşatacak.

KAHROLSUN BIZI MÜCADELEMIZDEN AYIRMAYA ÇALIŞAN AMERİKA'NIN FAŞIST, KATIL UŞAĞI MC!

E. G. LIBYA

SİZLERE SESLENİYORUZ

Biz ilerici, yurtsever gençler, size Korkuteli'nden sesleniyoruz. Uzun süren dağınık mücadeleden sonra örgütlü mücadelenin bilincine vardık. Yakın bir geçmişte örgütümüz KOR-DER (Korkuteli Kültür ve Dayanışma Derneği)'i oluşturduk. Faşizme ve her türlü gericiliğe karşı mücadelemiz hız kazandı. Faşistlerle birlikte maocular da bize karşı saldırılarını arttırdılar. Hemen hergün saldırılara uğruyoruz. Korkuteli Lisesi'nde hakim duruma geçmemiz diğer grupları telaşa düşürüyor. Bazıları işi polis çağırmaya kadar vardırıyorlar. Polis, KOR - DER, TÖB - DER ve Korkuteli Lisesini basarak ilericileri karakola götürüyor ve burada vücutlarımıza elektrik veriliyor.

Biz ilerici yurtseverler olarak soruyoruz: Korkuteli bir Şili kenti midir? Vücutlarımıza elektrik verilmesini tüm ilerici yurtseverler olarak protesto ediyoruz ve Korkuteli'ndeki tüm ilericileri birleşmeye çağırıyoruz.

KOR - DER demokratik bir dernek olduğu halde, bazı bozguncu gruplar, yalnız kendi yayın organlarını okutmak için kendi görüşlerinde olmayan gazete ve dergileri yokediyorlar, yırtıyorlar.

Bizler, anti - maoist ve anti - goşist gruplar olarak, TÖB - DER ve KOR - DER'i bu bozguncelara kaptırmamak için mücadele ediyoruz. Maocuları demokratik derneklerden uzaklaştırmak yolunda bir karar almamıza rağmen, maocular hâlâ dernek yönetimini ele geçirmek için çalışıyorlar. Bizim onlara önerimiz şudur: Bizim derneğimize gelecekler-ine eylemde zaten birlik oldukları Ülkü Ocaklarına gidip, orada çalışsınlar. En iyisi de bu değil mi?

KAHROLSUN GERİCİ GÜÇLERIN YARDIMCISI BOZGUNCU GRUPLARI

YAŞASIN GENÇLİĞİN İLERICI BIRLIĞI!

KOR - DER'li ilerici yurtsever gençler

ÇİMENTO KÂĞITLARI

Bir işçi düştü
İnşaatın beşinci katından
Asvalt betona.
Artık üzüm, ekmek yemeyecek.
Artık ekmeği banamıyacak
çorbaya,
Artık güneşe karşı yaslanıp
Tütün içemiyecek.
Harçlı elleriyle sevemeyecek
çocuğunu
Kırlarda gezemeyecek,
Sövemeyecek ağız dolusu
patrona...
Bir işçi düştü
İnşaatın beşinci katından
Alval betona.
Güneş sönmedi
Yorgunluk düştü
kiremitlere, betonlara.
Cimento torbalarıyla sardılar
Kanla harç bütünleşti vücudunda
kürekler saplandı toprağa,
kazmalar bırakıldı.
Kasketliler bakıyor...
Kinle, nefretle...
Harçla kanın birleştiği vere...

A. TUNÇ Ankara

ANKARA VALİSİNİN KEYFİ DERNEK KAPATMALARINA SON VERİLMELİDİR!

Sapık MC'nin Ankara Valisi Durmuş Yalçın dernek düşmanlığına devam ediyor. Bay Vali'nin dernek kapatma şampiyonluğunu hiç bir kimseye bırakma niyeti yok. MC'ye bağlılığını sonuna kadar yerine getiriyor.

Kapısına kilit vurulan derneklerin sayısı yalnız Ankara'da 30'u bulmuştur. Bu dernekler arasında bazı faşist örgütlerin de bulunması, göz boyamak içindir. MC'nin olmadığı dönemde demokratik kuruluşlara yöneltilen baskılar, sece-kileri hiç aratmamaktadır. Çalışmaları engellenen derneklere son olarak TÖS - DER, TÜMAS, SGB de eklenmiştir.

MC'nin hükümet olmadığı bir dönemde demokratik kuruluşlara yöneltilen faşist saldırılar ve anti - demokratik kapatma kararları dikkat çekicidir. Saldırılar bir yandan ilerici demokratik güçlerin etkin bir kamuoyu yaratma işlevine yönelirken, diğer yandan demokratik özgürlüklerden yana olması gereken bir hükümeti, ilerici - demokratik kuruluşlarla karşı karşıya getirme amacını taşımaktadır. MC döneminde geniş yetkilerle donatılan valiler bugün demokratik kuruluşlara yönetilen saldırıların baş tertipçisidirler. Demokratik kuruluşların keyfi kararlarla çalışmalarının engellenmemesi için valilerin yetkilerinin kısıtlanması bir zorunluluktur. Bununla birlikte gerici faşistlerin devlet kademesinden temizlenmesi, bu konuda en etkin yöntem olacaktır. Demokratik kuruluşların üzerindeki baskıların kırılması ise ancak örgütlenme ve düşünce özgürlüğüne konulan sınırların yıkılmasıyla gerçekleşecektir.

CHP İSTANBUL İL GENÇLİK KOLU BAŞKANININ GELİŞTİRMEK İSTEDİĞİ

TEHLİKELİ VE YANLIŞ ADIMLAR

Geçen sayımızda bu sütunlarda, CHP İstanbul İl Gençlik Kolu Başkanı Süha Akıncı'nın makeme kanalıyla gönderdiği tekzibi yayınladık.

Hatırlanacağı üzere 32. sayımızda, «CHP Üyesi Amet Ağaoğlu'nun Cenaze Töreninde, CHP İstanbul Gençlik Kolu Başkanının Tavrı ve Bir Uyarı» başlıklı bir yazı yeralmıştı. Bu yazımızda, cenaze töreninin hazırlıkları sırasında CHP İstanbul İl Gençlik Kolu Başkanı Süha Akıncı'nın, ilerici gençlik hareketinin birliğini ters yönde etkileyecek tavrını eleştirmiştik ve amacımızı «sadece uyarı» olarak belirlemiştik. Bu yazımıza ilişkin olarak sayın Süha Akıncı gazetemize bir cevap yazısı gönderdi. Ancak, gönderilen açıklama yazısını, içerik ve amaç yönünden olağan «cevap hakkı» sınırını aşması ve ayrıca içinde bulunduğumuz ortam açısından sakıncalar taşıması nedeniyle yayınlamadık. Üstelik, yayınlanması isteğiyle gönderilen açıklamanın hemen arkasından çoğaltılarak çeşitli yerlere gönderilmesi ve aynı zamanda günlük gazetelere de yansıtılması, Süha Akıncı'nın tehlikeli ve karanlık bir takım hesapların peşinde olduğunu gösteriyordu. Buna rağmen, gönderilen açıklama yazısında ileri sürülen ve ilerici gençliğin birliği açısından tehlikeli ve yanlış eğilimleri içeren noktaları eleştiren bir cevap yazısını Süha Akıncı'ya gönderdik. Sayın Süha Akıncı, amaçlarına ulaşmak yönünde bunu yeterli görmemiş olacak ki, geçen sayımızda bu sütunlara «davetsiz misafir» olarak geldi oturdu.

İlerici güç ve kuruluşlar arasındaki dayanışmanın daha da pekiştirilmesinin, ayrılık değil birlik noktalarının ön plana çıkarılmasının zorunlu olduğu şu günlerde, bir yanıt hakkının kullanılması biçiminde olsa bile, yersiz ve sorumsuz «polemiklere» kapı aralayıcı her türlü girişimlerin tehlikeli sonuçlar yaratacağı düşüncesindeyiz. Ama bu, tehlikeli hesaplar peşinde koşanların, kişisel çıkarlarını bir ilerici partinin çıkarları biçiminde yansıtanların istedikleri gibi meydanda at oynatmalarına izin vereceğimiz anlamına gelmez. Bu açıdan, Süha Akıncı'nın tekzip yazısında ileri sürdüğü noktalardan sadece bir - ikisi üzerinde durmayı zorunlu görüyoruz.

32. sayımızda yayınlanan sözkonusu yazıda ilk olarak, maocu bir örgütün toplantıya çağrılmasına değinmiş ve bunu, onlarla «eylem birliği» yapılabileceğine ilişkin yanlış bir tavrın belirtisi sayarak kınamıştık. Açıklamada, «çağrının, 'demokratik solcu' olmayan tüm örgütlere ortak olarak yapıldığı» öne sürülerek, maocuların toplantıya çağrılması haklı gösterilmek isteniyor. Demek ki CHP İstanbul İl Gençlik Kolu Başkanı, belirli bir eylem için «demokratik solcu olmayan tüm örgütleri» ayrım gözetmeksizin bir araya getirmekte hiç bir sakınca görmüyor. Ve üstelik bunu «demokratik sol bir tavır» olarak niteleyebiliyor.

1 Mayıs'ta bir kez daha açığa çıkan, CHP'de dahil olmak üzere bütün ilerici örgütlerin toplantılarında olay çıkarmayı meslek haline getiren maocu örgütleri diğer sol örgütlerden ayırmamak, bugün yalnızca politik bir «zaaf» olarak değerlendirilemez. Eğer böylesi bir tavırda ısrar edilirse, buna başka adlar vermek gerekir. Kaldı ki, CHP yöneticilerinin ve en başta da sayın B. Ecevit'in konuşmaları, bu ayrımın dikkatle yapıldığını göstermektedir. «Sarı sol» olarak nitelenen bu çevrelerin yalnızca bozgunculuk yapmadıkları, aynı zamanda karanlık güçlerle elbirliği içinde oldukları ve bunlar tarafından korunup desteklendikleri, somut verilere dayalı olduğunu da tahmin ettiğimiz bir kesinlik içinde kamuoyuna yansıtılmaktadır.

Gerçekleri gören herkesin kolaylıkla yapabileceği bu ayrıma karşın, bu ayrımı yapmayan, yapmakta istemeyen Süha Akıncı'nın gösterdiği «örnek cesarete» doğrusu şaşmamak elden gelmiyor.

Bir başka tutarsızlık ve çelişki örneği de, toplantının hangi amaçla yapıldığına ilişkin cümlelerde kendini gösteriyor. Açıklamaya göre çağrı ve toplantı «eylem birliği için değil!»

Öyle bir toplantı ki, bu toplantıda bir gün sonra yapılacak törende atılacak sloganlar tartışılıyor, ortak sloganlara katılmayan bir örgüte karşı birlikte «müdahale» kararı alınıyor ve toplantı sonunda «genel bir birlik» sağlanabiliyor. Ama bütün bunlara karşın toplantı «eylem birliği» amacıyla yapılmıyor! Şayet bu toplantı «eylem birliği» amacıyla yapılmamışsa, bunun adı konulmalıdır. Konulmalıdır ki, belki siyasal literatür, bilinen bazı kavramların yanısıra bir yenisini daha kazanır.

Ne var ki, burada düşülen tutarsızlığın ve çelişkinin nedenini anlamak hiç de zor değildir. Elbette CHP İstanbul Gençlik Kolu Başkanı, maocuların da çağrıldığı bir toplantının «eylem birliği» amacıyla yapıldığını açıkça söylemeyecektir!

Açıklamada, «Faşizme Geçit Yok» sloganına ilginç bir karşı koyuş var. Bir örgüt, kuşkusuz hangi sloganları benimseyeceğine kendisi karar verir. Ama karşı çıkılan herhangi bir slogan değil, bir kısım ilerici siyasal partilerin, hemen hemen tüm meslek ve kitle örgütlerinin resmen benimsedikleri ve yüzbinlerce insanın onayladığı bir slogandır. Herhangi bir örgütün ve grubun slogani değildir.

CHP İstanbul İl Gençlik Kolu Başkanı, yazımızı, tüm CHP gençlik kollarına ve demokratik sol gençlik hareketine karşıymış gibi göstermek istemektedir. Oysa yazımızı şöyle bir okuyan kimse, eğer iyi niyetliyse, yazının CHP gençlik kollarına, demokratik sol gençlik hareketine karşı yazılmadığını, CHP gençlik kolları açısından bağdaştırmadığımız bir eğilime ve bu eğilimin temsilcisine karşı açık bir eleştiri olduğunu kolayca görebilir.

Ne var ki, eleştirimizin yönü değiştirilmekte, İYG ile CHP gençlik kolları karşı karşıya getirilmek istenmektedir. Bunu yapanlar, belli ki bundan yarar uman kişilerdir. Kendi oyunlarını rahatça sürdürecekleri bir çatışma ortamı yaratmak peşindedirler...

Bu, genelde ilerici güçlerin birliğini baltalamaktan başka anlama gelmez. Oysa biz, demokrasi savaşımında, ülkemizin özgür ve mutlu geleceği uğrundaki savaşımda, tüm demokratik güçlerle CHP nin dayanışmasına ve eylem birliğine hem güncel, hem de tarihsel bir önem vermekteyiz. Gençlik içindeki politik tutumumuzun başlıca yönlerinden biri de budur.

CHP İstanbul İl Gençlik Kolu Başkanı'nın, tehlikeli yeyanlış hesapları doğrultusunda bu gerçekleri tersyüz etmesine izin vermeyeceğiz.

YENİ ULUSLARARASI EKONOMİK DÜZEN «YUED»

Günümüzün değişen koşullarında ekonomik ilişkilerin aldığı yeni boyutlar ve yeni uluslararası politik denge, gelişmekte olan ülkelerin dış ekonomik ilişkilerinde de yeni oluşumlar yaratıyor. Bir sistem olarak sömürgeciliğin tasfiyesi ve dünya sosyalist sisteminin güçlenmesi, özellikle Afrika'da kazanılan kurtuluş savaşımları ve bağlantısız ülkelerin anti - emperyalist çizgideki politikalarının ortaya çıkardığı yeni ilişkiler, 20. yüzyılın yaşanan son çeyreğinde dünyamızın barıştan, dostluktan ve toplumsal ilerlemeden yana güçlerinin yeni ekonomik ilişkiler aramasına yol açıyor.

Sömürgeciliğin tasfiyesi, sosyalist sistemin dünya üzerindeki insiyatifi ele alması, genç bağımsız ülkeleri iki yol kavşağına getirmiş durumda : Ya yeni - sömürgeciliğin pençesine düşmek; ya da sosyalist sistemle ekonomik ilişkiler kurup; özgürlüğün, ilerlemenin ve barışın sağlamlaştırılmasında etkin ve onurlu yerini almak.

Bu yol kavşağının ikincisi, yani sosyalist sistemle ekonomik ilişkilerin kurulup, geliştirilmesi, hem ekonomik kalkınmanın sorunlarını çözen, hem de ulusların sosyalizme açılan yeni bir düzene atlamalarını sağlayan, çarpıcı ve özgün bir basamaktır. Ayrıca, gelişmekte olan ülkelerin demokratik güçlerinin batılı kapitalist ülkelerdeki ilerici hareketlerle ilişkiler kurması, ekonomik dayanışmanın güçlü bir yansımasıdır.

TOPLUMSAL İLERLEME VE BARIŞ İÇİN YUED

Geçtiğimiz Ocak ayında, Libya Arap Sosyalist Topluluğu'nun başkenti Trablus'da düzenlenen bir öğrenci forumunda ayrıntılarıyla tartışılan bu yeni ekonomik ilişkiye «Yeni Uluslararası Ekonomik Düzen (YUED) deniyor. Bu forumda söz alan çeşitli ulusların öğrenci delegeleri konuyu açıklıkla ve özgün önerilerle tartışarak, öğrenci gençliğin barış ve toplumsal ilerleme savaşımında ne kadar önemli bir yer kapsadığını bir daha vurguladılar.

Forum'un konusu «öğrencilerin ve öğrenci örgütlerinin, toplumsal ilerleme ve kalkınma yolunda Yeni Uluslararası Ekonomik Düzen savaşımındaki görevleri ve katkıları»ydı. Forumu düzenleyen Uluslararası Öğrenciler Birliği (UÖB) Genel Sekreteri FATHI EL-FADL foruma katılanların, **«gelişmekte olan ülkelerin günümüzdeki durumlarını değiştirebilmenin tek yolunun, sosyal - ekonomik dönüşümlerin, çoğunlukta olan halk kitlelerinin ortak çıkarları doğrultusnda yapılması»** olduğunu kabul ederek, **«bu dönüşümün tarımın makinalaştırılması, feodal mülkiyetin yokedilmesi, toprakta çağdışı yöntemlerin ortadan kaldırılması ve kooperatifleşmenin yaygınlık kazanmasıyla»** olabileceğini belirttiklerini söyledi. UÖB Genel Sekreteri, ayrıca, gelişmekte olan ülkelerin önemli bir sorununun da devletin sınıfsal yapısı olduğunu ekledi. Bunun tüm delegelerce onaylandığını ve özellikle üstünde durulan diğer bir konunun da, devletin sınıfsal yapısıyla ilişkili olarak, bütün anti - emperyalist, yurtsever, demokratik güçlerle bağların kurulması ve Ulusal Demokratik Devrimin tamamlanması yolundaki görevlerin ve sosyalist dönüşümün maddî olanaklarının yaratılması doğrultusunda ortak bir programda birleşilmesi olduğunu belirtti. Buna uygun olarak, foruma katılanların tümü, gelişmekte olan ülkelerin kalkınma modeli olarak kapitalist sistemin seçilemiyeceğini, bunun deneylerle saptandığını ve tek geçerli modelin sosyalist model olduğu konusunda görüş birliğine vardılar. Forumun sonunda bütün öğrenci delegeler, öğrenci örgütlerini olanak buldukları oranda, Yeni Uluslararası Ekonomik Düzen'in tanıtılması, tartışılması ve savunulması için UNESCO (Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü), FAO (Beslenme ve Tarım Örgütü, UNCTAD (Birleşmiş Milletler Ticaret ve Gelişme Komitesi) gibi uluslararası örgütlerin toplantılarına katılmaya çağırdılar. Ayrıca ulusal düzeyde YUED'in tanıtılması ve tartışılması kararı alındı.

GELİŞMEKTE OLAN ÜLKELER - EMPERYALİST YARDIM VE YUED

Foruma katılanların çoğu, gelişmekte olan ülkelerin temsilcileriydiler. Ülkelerinin ekonomik ilişkilerinde sosyalist sistemle güçlü ve yıkılmaz bağlar kurmalarını savunarak, ülkelerine özgü önerilerde bulundular. Libya Arap Sosyalist Topluluğu Genel Öğrenci Birliği (GUSLAR) Dış İlişkiler Sekreteri AZZEDIENE AL HENCHIRI **«politik savaşımla ekonomik savaşımı birbirinden ayırmadıklarını, ekonomik kaynakların denetimini halkın kontrolüne vermenin gerekli olduğunu savunduklarını ve esinlerini 1 Eylül Devriminden aldıklarını»** söyledi.

Trinidad ve Tobago Üniversiteliler Derneği'nin sunduğu bildiri ise, kapitalist krizin, gelişmekte olan ülkelere yüklediği ağır yükümlülüklere değinerek, «kalkınmış kapitalist ülkelerin 'işçi uluslar' diye niteledikleri azgelişmiş ülkeleri ekonomik ve politik olarak sömürdüklerini, bu sömürülen ülkelerin kurtuluş yolunun ayrı sistemlere sahip bağlantısız ülkelerle ve dünya sosyalist sistemiyle dönülmez bağların kurulmasında yattığını» vurguluyordu. Emperyalist «yardım»ı da somut verilerle açıklayan Trinidad ve Tobago delegeleri (Bak. Grafik 1 ve 2) sosyalist sistemle olan ilişkilerin farklılığını bir örnekle belirttiler, ve Sovyetler Birliğinin Küba'yla olan ekonomik alış verişinin sömürüye dayanmıyan özgül bir ilişki olduğunu söylediler. Diğer sosyalist ülkeler gibi SSCB'nin de dış ticarete önem verdiğini fakat bu ticaretin azgelişmiş ülkeleri sömürmeye değil, gereksinimlerini karşılamaya yönelik olmasına dikkat ettiğini eklediler.

Trinidad ve Tobago bildirisinin içerdiği diğer önemli bir konu da Petrol ihraç Eden Ülkelerle (OPEC) Trinidad'ın ilişkileriydi. Bildiri bu konuda ülkelerinin OPEC'le olan ilişkilerinde Amerikan emperyalizminin ne kadar etkili olduğu ve ucuz petrol bulabilmek için Amerikan tekellerinin Trinidad'a OPEC'le olan ilişkisini gevşetmek için nasıl baskı yaptıklarını açıklıyordu.

SOSYALİST ÜLKELERİN VE ÜÇÜNCÜ DÜNYANIN ORTAK VE ÖZDEŞ AMAÇLARI VARDIR

Macaristan Ulusal Öğrenci Komitesi (NCHSO)'nin sunduğu bildiri ise «sosyalizmi inşa etmekte olan bir ülkenin «azgelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerle ilişkilerini içeriyordu. Macar temsilcileri, sundukları bildiride, uluslararası düzeyde politik, ideolojik, ekonomik ve kültürel savaşımın iki dünya sistemi (sosyalist ve kapitalist sistemler) arasında geçtiğini belirtiyor ve ilerici güçlerin ancak barış içinde yaşanan bir dünyada başarıya ulaşacakları ilkesinin altını çiziyorlardı. Bu yüzden, YUED'le, barış ve toplumsal ilerleme için anti - emperyalist savaşımın ayrılmaz bir bütün oluşturduğunu ekliyorlardı. Ayrıca, bir burjuva propaganda ögesi olan, dünyayı «fakir» ve «zengin» uluslar, «doğu» ve «batı» gibi terimlerle ayırmanın, kapitalistlerin sömürgeci ve yeni - sömürgeci politikalarını gizlemekten başka birşey olmadığı da bildiride belirtiliyordu.

Sosyalist ülkelerin temel eğiliminin uluslararası barışı sağlamlaştırıp, ekonomik sistemi yenileştirmek olduğu ve bu konuda sosyalist ülkelerle gelişmekte olan ülkelerin amaçlarının özdeş olduğuna dikkati çekiyordu Macaristan bildirisi.

Macaristan Öğrenci Örgütü, gelişmekte olan ülkelerin bu yolda önemli engellerle karşılaştığını, en önemli engelin sömürgecilikten kurtulan ülkenin, yeni - sömürgeciliğin acımasız kollarına düşmesi olduğunu; bunun tek çıkar yolunun da YUED'den geçtiğini söylüyordu.

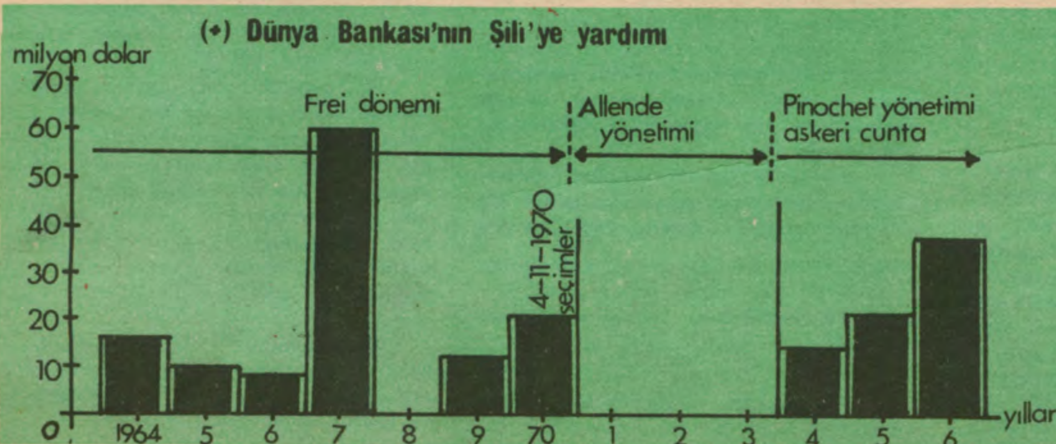
YUED İÇİN SAVAŞIM ÖZÜNDE ANTİ - EMPERYALİST BİR SAVAŞIMDIRI

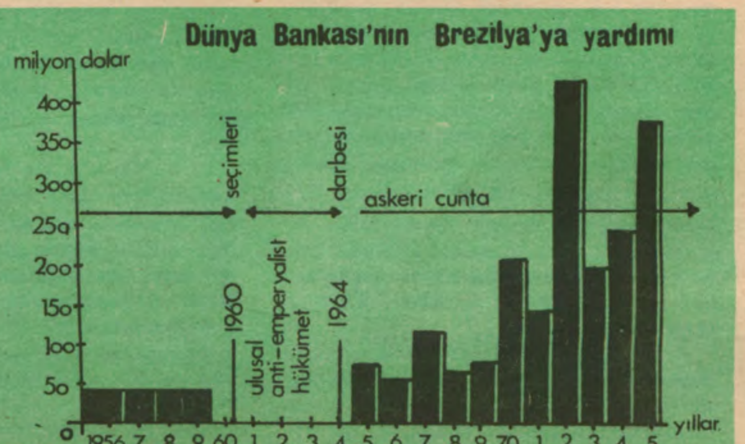
Tüm Hindistan Öğrenci Federasyonu (AISF), YUED'i açıklarken ilginç bir tanım getirdi: Temel olarak, YUED için savaşım, gelişmekte olan ülkelerin kendi ham madde kaynaklarına kendilerinin egemen olmasıdır. Gelişmekte olan ülkelerin sosyalist sistemle kurdukları ilişkileri, kapitalist ülkelerin demokratik güçlerle kuracakları ilişkilerle pekiştirilmesini savunan Hintli delegeler, silahlanma yarışının durdurulması için, yumuşamanın güçlendirilmesi gereği üzerinde durdular. YUED için başta öğrencilerin harekete geçmelerinin öğrenciler için kaçınılmaz bir görev olduğunu da eklediler.

Forum'a katılan ülkelerin arasında sosyalizm için savaşım veren Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti (YDHC) temsilcileri de, kendi ülkelerindeki ekonomik kalkınma planının ana ilkelerinden en önemlisinin Üçüncü Dünya ve ilerici Arap ülkeleriyle gelişen ilişkileri ve Sosyalist ülkelerle karşılıklı yarara bağlı ticaretin olduğunu söylediler. Ayrıca, YDHC öğrencileri, ülkelerinin ekonomik kalkınmasının bilimsel sosyalizme dayandığını belirtiyorlardı.

«YUED» DÜNYA BARIŞI İÇİN BİR GÜVENCEDİR

Yeni Uluslararası Ekonomik Düzen'in öğrenciler açısından yorumlandığı Uluslararası Forum sona ererken, kapsamlılığı, çeşitli ulusları temsil gücü, zengin tartışma ve sonuçlarıyla, dünya demokratik gençlik hareketine paha biçilmez katkılarda bulunuyordu. Sosyalist ülkelerle, gelişmekte olan ve azgelişmiş ülkelerin öğrencilerinin ağzından dile getirilen tüm düşünceler YUED'i betimlerken, aynı zamanda dünyanın «kalıcı barış» savaşımında yeni mevziler elde ettiğini kanıtlıyor ve YUED'in kalıcı barış için ekonomik açıdan bir güvence olduğunu belgeliyorlardı.

(+) Grafikler Dünya Bankası'nın yıllık raporundan alınmıştır.

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK gazetesinin ekidir

liseli gençlik

DEMOKRATİK LİSE YOLUNDA GÜÇLÜ BİR BİRLİK, ÖRGÜTLÜ DİSİPLİNLİ BİR SAVAŞIM İÇİN, BÜTÜN İLERİCİ, YURTSEVER, SOSYALİST, DEMOKRATİK SOLCU, LİSELİ GENÇLER

GÖREV BAŞINA!

GÜNLERİN BUGÜN GETİRDİĞİ BASKI, ZULÜM VE KANA İNAT

1 MAYIS YAŞAYACAK!

1 Mayıs 1977... Sabahın erken saatlerinde Beşiktaş cıvıl cıvıl... Beşiktaş kaynıyor işçinin sesiyle... İşçinin yanında, işçiyle elele halay çekenlerin, türkü söyleyenlerin sesiyle... Tek bir yürek, tek bir umudun sesiyle söylüyor yüzbinler... Davullar, türküler, halaylar, marşlar... Herşey işçiyi söylüyor... Bilinçli savaşımını, örgütlü disiplinini, hızını, özverisini, çoşkusunu haykırıyor! «1 Mayıs 1 Mayıs işçinin, emekçinin bayramı - Devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkın bayramı.» Ve devrimin şanlı onurlu yolunda ilerleyen işçinin yanında; öğretmenler, doktorlar, mimarlar, mühendisler, yüreciği acılı ama devrimci kararlılıkla dolu analarımız, bacılarımız ve işçi, köylü öğrenci gençler, İLERİCİ GENÇLER... Ve onlarla birlikteyiz biz de İLERİCİ LİSELİ GENÇLER olarak. Haykırıyoruz «YOLUMUZ İŞÇİ SINIFININ YOLUDUR!» diye. Haykırıyoruz işçi sınıfının istemlerini ciğerlerimizdeki tüm solukla, «141-142 KALKSIN» diye. DEMOKRATİK LİSE kavgasını işçi sınıfının demokrasi savaşımıyla yürütmenin bilinciyle...

Dalgalanıyor «İLERİCİ LİSELİ GENÇLER» flâmamız yükseklerde... Dev flâmaya sıkı sıkı sarılmış arkadaşlarımız... Ve onların ardında ilk kez böylesi kitlesel olarak katılan, yüreğinin bütün ateşi, canlılığı ile katılan liseli arkadaşlarımız. Kol kola girmişiz, omuz omuza vermişiz ilk kez bu kadar yığınsal olarak, biraraya gelerek işçi sınıfının yanında.

İşçi sınıfı bir kez daha bilimine, disiplinine yaraşır bir biçimde örgütlü savaşımını kanıtladı. Kuşkusuz ki bu olgu, bir sürecin bilinçle, sabır ve özveriyle uzun, çetin bir savaşım ile geçen, yıllar boyunca sürdürülen kararlı savaşımın 1 Mayıs'ta somutlanmasıydı.

İLERİCİ LİSELİ GENÇLER'de 1 Mayıs'a MC'nin gerici, faşist ders kitaplarına, ortaöğrenim ku-

(DEVAMI SON SAYFADA)

İLERİCİ LİSELİ GENÇLİK İŞÇİ SINIFININ ATEŞLİ BİR YANDAŞIDIR!

LİSELİ ARKADAŞ; ÖRGÜTLÜ

Dünya'da ve Türkiye'de ki gelişmelerin, egemen güçlerin gerici politanlarının üzerimizde yansıyan etkilerinin doğurduğu sonuçlara bağlı olarak toplumun ezilip horlanan sınıf ve tabakaları, diğer gençlik kesimleri (işçi, köylü gençlik) gibi öğrenci gençliğin önemli bir parçası olan ortaöğrenim gençliği olarak giderek hızlı bir politik uyanışın içerisine girmekteyiz.

Bizler gerek ortaöğrenim sorunlarının, gerekse tek tek okulların kendine özgü sorunlarının kaynağı olan işbirlikçi iktidarların dayattığı gerici eğitimin ve onun yaşamımızda yarattığı bozuklukları yine «düzen» ile ilgili bir sorun olarak görüp, gerçekçi bir eğitim sistemi ve yarına güvenle bakabilmek istiyoruz öncelikle. Gerici-faşist güçlerin, eli yüzlerce masum insanın, ilerici, yurtsever insanın kanına bulaşmış cinayet ve soygun şebekesi MC'nin ortaöğretim politikası ise bizlerin özlemlerine tamamen karşıt. Bu gerici-faşist karması dört başlı koalisyonun biz ortaöğrenimli gençlere verdiği kanlı faşist terör, elimizi, kolumuzu ve düşüncemizi bağlayan faşist disiplin yönetmeliği, eleyici-ezberci-gerici eğitim, fırsat eşitsizliği, olanaksızlıklar, sömürü ve baskı...

Evet, egemen güçlerin üzerimize yığdığı yüzlerce soruna çözüm yolu bulmak için sürekli kafa yoruyor, üzerimize gelen baskılara, anti-demokratik uygulamalara karşı hergün daha fazla artan bir şekilde direniyoruz, ama Türkiye ortaöğrenim gençliği olarak tek tek okullarda, kişi kişi verdiğimiz savaşımı örgütlü, disiplinli bir savaşım haline getirmedikçe çabalarımız boşuna. Çünkü egemen güçler bütün örgütlü mekanizmalarıyla üzerimizdeler. Ancak, diğer baskı ve sömürü altında ezilen, çağdışı koşullarda bırakılmak istenen toplumsal kesimlerin yaptığı gibi örgütlenmemizi yaratır ve gücümüzü, bugün ülkemizde başını işçi sınıfımızın çektiği ulusal demokratik güçlerin ilerici cephesinin gerici, egemen güçlerin cephesine karşı sürdürdüğü toplumsal muhalefetle birleştirir, demokrasi savaşımına biz de bütün gücümüzü, olanaklarımızı seferber ettiğimiz ölçüde çabalarımızı olumlu ve yararlı bir duruma getirerek sorunlarımızın köklü çözümünün yolunu açabiliriz. Artık, ileri demokratik bir Türkiye için, ulusal demokratik güçlerin demokrasi cephesindeki saflarda yerimizi almak, aynı zamanda kendi geleceğimiz için, onu ellerimizle kurmak için savaşım vermek günden güne daha bir kaçınılmaz bizim için. Kaybedilecek zaman yok! Ortaöğrenim gençliği olarak tek tek okullarda, kişi kişi yüklendiğimiz savaşımı dağınıklıktan kurtarmak, gerek bir an önce. Ülke çapında verilen İLERİ DEMOKRATİK BİR DÜZEN savaşımına, yalnız, yüreğimizi milyonların yüreğine katarak değil, aynı zamanda örgütlü, disiplinli birliğimizi katarak «Demokratik Lise»nin gerçek olacağı ULUSAL DEMOKRATİK EĞİTİM için verdiğimiz savaşımın başarısını daha da garantiliyeceğiz. O, özgürce gelişebileceğimiz, güvenilir günler bize gelmeyecek. Biz ona varacağız!

BÖYLE BİR ÖRGÜTLENMEYİ NASIL YARATABİLİRİZ?

Herşeyden önce, örgütlü savaşımın esas olduğunun bilinciyle, bağrında örgütlü, disiplinli bir savaşım oluşturacağımız; gerçekten bizleri temsil edebilecek, soluğumuz olacak, sesimizi cılız olmaktan çıkararak alabildiğine gür duyuracak, sorunlarımızın çözümü için yılmadan, bıkmadan, kararlı bir savaşım yolu izleyecek olan ortaöğrenim örgütünü, MERKEZİ DEMOKRATİK TEK KİTLE ÖRGÜTÜ'nü yaratmak güncel görevimizdir. Bunun için de öncelikle ortaöğrenimli gençler olarak tüm güçlerimizi birleştirmemiz, özveriyle (fedakârca) çalışmamız gerekiyor. Güçlü bir birlik oluşturmalı, bu birliği bozmak isteyenlere karşı koymalı, bölüp parçalayarak, gücümüzü yoketme girişimleriyle egemen güçlerin ekmeğine yağ sürenlere «PAYDOS!» demeliyiz hep bir ağızdan.

Bugüne kadar dağınık bir savaşımla da olsa direnip aldığımız haklarımızı sonuna kadar koruyup, bizlerden önceki arkadaşlarımızın kanı, canı pahasına elde ettiği kazanımları sonuna kadar koruyup, onların üstüne yeni kazanımlar ekleyerek, hedefe giden yolda herbirini gerektiği anda uygulayarak uzun vadeli, sabırlı, işçi sınıfının gösterdiği doğrultuda, çetin ama güvenilir, emin bir yol izleyeceğiz.

TÜM GÜÇLERİ BİRLEŞTİRMEK İÇİN NE YAPMALI?

Bu sorunun ikili bir yapısı vardır: Birincisi, farklı politik eğilimdeki arkadaşların asgari demokratik platformda birleşmesi; İkincisi ise, en geniş kitlenin ve özellikle sorunlara kayıtsız, ilgisiz durumda bulunan arkadaşlarımızın en geniş kesiminin akademik (mesleki) - demokratik savaşım platformuna çekilmesidir. Hızlı bir uyanışın içinde bulunmamıza rağmen daha hâlâ önemli bir kesimimiz savaşım dışında kalmaktadır. Bize düşen görev, onlara, kayıtsız uzak kalmakla, «bana dokunmayan yılan bin yaşasın» anlayışıyla, kendi sorunlarının çözümünde, ellerinden alınmak istenen hakları için savaşımdan kaçmakla varoları tehlikelerden kurtulamayacaklarını, çünkü, bugün burada olmasa bile haksızlıklara baskı ve sömürüye karşı durmadıkça bizi yarın nerede olursak olalım yakalayacağını, bugünden savaşmazsak, yarın başka yerde başka bir konumda (işçi, memur, üniversiteli, teknisyen, öğretim üyesi...vb.) da olsak yine bizler için hem de daha tehlikeli olarak sözkonusu olacağını, çözümün ise kaçmakla değil, omuz omuza birlikte savaşım vererek mümkün olduğunu anlatalım. Tek tek olursak hiç bir şey yapamayacağımızı, ama ellerimizi birleştirirsek bu birlikten kuvvet doğacağını, güçlü olacağımızı anlatalım.

Ortaöğrenim gençliği'nin demokratik güç ve eylem birliğini sağlamada diğer bir görev ise, farklı politik eğilimlerdeki arkadaşlarımızı anti-faşist, anti-emperyalist platformda birleşmeye çağırmaktır. Ülkemizde tüm ilerici, devrimci gençler anti-emperyalist, anti-faşist hedefler doğrultusunda savaşıyor. Bu platform ilerici gençliğin birleşebileceği asgari platformdur. Bu ilkenin içeriğinin dikkatlice ve önyargısız olarak incelenmesi güç ve eylem birliği yolunda kimlerin birlikte yürüyebileceğini, kimlerin yürüyemiyeceğini açıkça gösterir. Yani bu ilkeyi soyut bir söz olmaktan çıkarıp somut olarak neyi hedeflediğini belirtmek gereklidir.

Anti-faşist savaşımın hedefleri, insanlığın baş düşmanı olan ve ülkemiz insanını da tehdit eden TEKELCİ SERMAYENİN EN KANLI, EN ŞOVEN DİKTATÖRLÜĞÜ OLAN FAŞİZM'e karşı ve onun somuttaki politik örgütlerinden MHP ve Ülkü Ocakları'nın dağıtılması, gerici-faşist karması MC'nin düşürülmesi ve bunların ardındaki büyük sermayenin ekonomik ve politik egemenliğinin yokedilmesidir.

Anti-emperyalist savaşım ise, başta dünya gericiliğinin, sömürü ve baskının kalesi ABD olmak üzere AET ve Japon emperyalistlerinin ve onların bizi sömürmede kullandıkları araçlara (Tekellere, NATO, CENTO, ikili anlaşmalar, üsler, filo ve diğerlerine) karşı olma biçiminde anlaşılmalıdır.

Genel demokrasi savaşımının hedefleri olarak (birçok akademik - demokratik hedefle birlikte) bunları görmeliyiz. Türkiye'nin CHP'lisinden başlayan ve en soluna kadar tüm demokratik güçleri de bunları görüyor. Ve biz, bu hedefleri yüzseksen derece tersyüz edip, anti-faşist hedefler yerine gerçek düşmanı gizleyerek, hedef şaşırtarak başka Sovyetler Birliği olmak üzere Küba'sıyla, Vietnam'ıyla, dünya sosyalist sistemin ikoyan, tüm ulusal kurtuluş hareketlerini ve demokrasi hareketlerini (Vietnam, Angola, Şili, 16 Eylül Şanlı DGM Direnişi... vb.) karalayarak gerici, egemen güçlerle ağız ve eylem birliği olan her türlü görüşü demokratik güçlerin dışında ve hatta karşısında görmeliyiz. Bugün aralarında sözde «görüş ayrılığı» olan (Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu, Halkın Birliği, Halkın Sesi) gibi adlarla amip gibi durmadan bölünen ve olsa olsa **Halkın düşmanları** olan Maocu gruplar, başını işçi sınıfımızın çektiği demokrasi cephesini her fırsatta baltalamaya çalışmakta ve onu yok etmek istemektedirler. Bunun en son, en büyük örneğini de işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele, dayanışma günü 1 Mayıs'ı Türkiye'de ikinci kez kutlayan yüzbinlerden korkan büyük burjuvazinin politik sözcüsü olan MC'nin baş sorumlusu olduğu, içinde ABD emperyalizminin vurucu güçlerinden CIA'nın ve onun Türkiye'deki kardeş örgütü MİT'in içinde yer aldığı KANLI OYUN'daki kendilerine düşen rolü ne güzel de başardıklarını ve yüzbinlerin üzerine acımasızca ateş ederek işçi sınıfının 35 yiğit evladını nasıl da katlettiklerini gördük. Dünya çapında tecrid olmuş bu karşı-devrimci akımın Türkiye'de ortaöğrenim gençliği hareketinden dışlanması, güç ve eylem birliğini yaratmamız için zorunludur.

Bugün ortaöğrenim gençliğinin kitle örgütünün yaratılması sorunu, her soydan ve boydan işçi sınıfına ters maceracı akımların bizleri «kendi ortaöğrenim dernekleri» örgütleme çabasıyla takındıkları grupçu tavırlar sonucu öylesine bir keşmekeş süregelmiştir ki, kısa vadede üst düzeyde bir güçbirliği yaratma olanağı hayli sınırlı hale gelmiştir.

Oysa, **TEK KİTLE ÖRGÜTÜ** tektir ve bütün ilerici - demokratik güçleri birleştirir bağrında. Yoksa her önüne gelen siyasi grubun tepeden inme, ortaöğrenim gençliğinden kopuk olarak bir tabela asıp sonra bizlere «Ortaöğrenim gençliğinin tek kitle örgütü biziz» diye dayatmak istediği yere, tek kitle örgütü değil, olsa olsa o grubun tekkesi denir. Bu tür herşeyi kendine yontma anlayışı, grupçu çıkarları ön plana getirerek ortaöğrenim gençliği hareketini derneKçiklere parçalayan bölücü girişimler dar grupçu tutumlar zarardan başka birşey getirmez.

Mevcut ortaöğrenim dernekçilerinin teori (!) ve eylem (!) yarıştırmakla meşgul oldukları bir ortamda güç ve eylem birliğini tek tek okullarda kurmamız gerekiyor. Nitekim sürdürülen bu tür çalışmalar tepeden inme tek kitle örgütü uydurmacasını bir kenara itip oluşturulacak bir örgütün gerçek tek kitle örgütü haline gelmesinden somut ön koşulları meydana getirmektedir.

Ayrıca, mevcut ortaöğrenim dernekçiklerinin içinde süregelen «teorik tartışma» adı altındaki kavram kargaşasının yarattığı keşmekeşliğe artık bir son vermek zorunludur. Çünkü böyle bir ortam gençliğin bilincinde bireyci, maceracı eğilimleri doğurmaktadır.

BİR SAVAŞIM İÇİN GÖREV BAŞINA!

Çünkü, «teori inşa etmek», «teoriyi geliştirmek», katkı yapmak», ne gençliğin üstlenebileceği bir görevdir, ne de sadece bir ülkenin devrimcilerinin. Aslında görevden kaçmanın bir yolu pasifizm ise, diğer bir yolu da sözde büyük görevler yükleniyormuş gibi görünüp asıl yapılacak olanları ihmal etmek, atlamaktır. Bugüne kadar ortaöğrenim gençliğinin örgütlenmesini baltalayan, özlük sorunlarımızı, akademik - demokratik savaşımımızı sistemli bir duruma getirerek önümüze somut hedefler, somut çözüm yolları gösterecek yerde bunları ikinci plana atarak «DEVRİM! DEVRİM! dive diye sürekli çığırtkanlık yapanlar işte bu mantığın ürünleridirler.

Arkadaşlarımızın önemli bir kesiminin okullardaki demokratik savaşıma ilgisiz kalmalarının başlıca nedenlerinden birisi; sosyal kültürel sorunların küçümsenip, «teorik tartışmalarla», «o çok büyük işler (?) le» meşgul olunması ise, bir diğer, maceracı, grupsal çıkışlar, yapılan her harekette kendine parsa kapmanın çabasıyla ortaya konan bireysel terörizmdir. Zaten okulların sınıflarındaki, kantinlerindeki ya da tek kitle örgütü diye ortada duran dernekçiklerin penceresinden bu koca dünyaya bakma çabasının, bu kadar dar bir bakış açısının yarattığı «okulculuk», öğrenci gençliğin sınıfsal yapısı ve faşist baskılar sonucu kendine maddi zemin bulabilmektedir. «Aktif mücadele» adı altında öne sürülen bu tür maceracı çıkışlar aynı zamanda, demokratik güç ve eylem birliğini torpilleyici bir rol oynamaktadır. Gerici-faşist uygulamalar, baskılar karşısında bizi eylemsizliğe götürecek «Aman provokasyon olur, aman oyuna gelmeyelim» sürekli endişesiyle elimizi kolumuzu bağlamak isteyen mantık ne kadar yanlışsa, zararlı «kesinliklere» yolaçan «nerede hareket orada bereket» anlayışı da o kadar yanlıştır.

Bizi başarıya koşturacak olan kitle çalışmaları, kitle savaşımları, kitle direncidir. Yoksa macera değil!

AKADEMİK HAKLAR İÇİN VERDİĞİMİZ SAVAŞIMI, NEDEN İŞÇİ SINIFININ VERDİĞİ SAVAŞIMLA BİRLEŞTİRMEK ZORUNDAYIZ?

Arkadaşlar, temel sorunlarımızın çözümü ancak işbirlikçi burjuvazi ve büyük toprak beylerinin egemenliğine son verilip, emperyalizme bağımlılığın kırılacağı **İLERİ DEMOKRATİK BİR DÜZEN'**de oluşacak **ULUSAL DEMOKRATİK EĞİTİM**'in gerçekleşmesiyle sağlanabilecektir. Çünkü çağdışı ortaöğrenim sistemi varolan bozuk düzenden ayrı bir şey olmayıp, onun ürünüdür. Bundan çıkarmamız gereken sonuç, yalnız özlük sorunlarımızın çözümü için verilen bir savaşım başarıya ulaşamaz. İktidar savaşımı ise doğrudan gençliğin üstlenebileceği birşey değildir. Çünkü tarih, halk kitlelerinden ayrı bir gençlik hareketinin başarıya ulaştığını hiç yazmamıştır. İşçi sınıfının ulusal ve toplumsal kurtuluş yolundan yürümeyen, kendisini çağın devrimci akımıyla birleştiremeyen en parlak gençlik hareketleri bile ya gericiliğe teslim olmakta, ya da aynı sonuca başka biçimde varan bireyci, maceracı bataklığa gömülmektedir.

«Demokratik Lise» savaşımımızın başarısı, sağlıklı olması işçi sınıfıyla güçlü bağlar kurmamızla ancak ve ancak mümkündür. Çünkü, öğrenci hareketinin kararlı ve sürekli olması ancak işçi sınıfının önderliği altında mümkündür. Özlük sorunlar, akademik haklar için verilen savaşım ancak işçi sınıfının savaşımına bağladığı ve genel planda verilen ortak demokrasi savaşımıyla birleştirildiği ölçüde başarıya ulaşır.

Ancak ortaöğrenim gençliği olarak öte yandan kendi özlük, sorunlarımız için verdigimiz savaşımı bir kenara itmemek, gevşetmemek zorundayız. İşte o zaman arkadaşlarımızdan en geniş kitleyi savaş alanına çekebilmemiz ve bu ölçüde de faşizmin mevzileri tek tek ele geçirmesini önleme görevinde üzerimize düşen payı gerçekleştirmiş olacağız.

EĞİTSEL KOLLARIN VE ÖĞRENCİ BİRLİKLERİ'NİN ÖRGÜTLENMEMİZDEKİ ÖNEMİ

Öğrenci gençlik içinde en canlı ve gelişmeye en uygun örgütlenme tek tek birimleri ele alan örgütlenmedir. Her okulda, en alt birimlere kadar, öğrencileri en geniş ölçülerde, en yığınsal bir biçimde örgütleyebilmek, okul yönetimine getirip, gerçekleştirebilmek ve sorunlarımız üzerinde en etkin çalışmayı yapabilmek bakımından birim örgütler hayati bir önem taşımaktadır.

Ancak, bu öğrenci okul birim örgütlerinin kurulması pratikte bir yığın engeli aşmamızı gerektiriyor. Ortaöğrenim kurumlarında, öncelikle liselerde dernek kurma hakkı henüz kazanılmış değil. Fakat bu engelleri yine de aşmamızı sağlayacak ortaöğrenim kurumlarında dernek (okul dernekleri) kurma hakkımızı elde edene kadar «öğrenci derneği» nin yerini bir ölçüde tutabilecek ve bu hakkımızın kazanılmasını kolaylaştıracak ve çalışmalarının özü ve işleyişi bu doğrultuda geliştirilebilecek bir birim örgütlenme çizgisi ortaya çıkmıştır. Bu kuruluşlar **ÖĞRENCİ BİRLİKLERİ**'dir.

Türlü baskı ve engellemelere rağmen arkadaşlarımızın özverili, kararlı çalışmaları sonucu öğrenci birliği kurulan okulların sayısı giderek yükselmektedir. Bu durumda engellemelere karşı, öğrenci birliklerinin kurulması ve güçlendirilmesi doğrultusunda, en geniş kesimin etkin rol oynamasının sağlanması ve bu çalışmaların tutarlı bir raya oturtulması önem kazanmaktadır. Her okulun somut koşullarına uygun öğrenci birliğine giden yolların, yöntemlerin araştırılması gerekmektedir. Öğrenci birliklerinin kurulması doğrultusunda henüz kesin bir yol ortaya çıkarılabilmiş değildir. Her okulun değişik koşulları da bunu engellemektedir zaten. Ancak, genel olarak bu kuruluşların oluşturulmasında temel alınabilecek kendi içinde bir bütünlüğe sahip iki çıkış yolu bulunmaktadır: 1-Eğitsel Kol Başkanlıkları, 2-Sınıf Temsilcilikleri. Okul içi yönetici, öğretmen, öğrenci ve diğer çalışanlar arasındaki ilişkileri demokratik yönde geliştirerek öğrencilerin okul yönetimine katılmalarını sağlamak, eğitsel kollar arasında uyum ve işbirliğini sağlamak, çalışmalarını denetlemek, en alt birimlere kadar uzanıp öğrenci sorunları ile etkin bir şekilde ilgilenmek gibi görevleri olan öğrenci birlikleri; eğitsel kol başkanlarını, sınıf temsilciliklerini ve meslek liselerinde atölye temsilciliklerini üst düzeyde birleştirerek bunların merkezi organı olmak durumundadır. Fakat, henüz bunların nasıl birleşeceği konusunda açık, net ve kesin bir çizgi oluşmamasına rağmen, çoğu yerde, okul yönetmeliğinin 86. maddesi ve 9. Milli Eğitim Şurası'nın kararları gereğince, eğitsel kol başkanlıklarından ve bir rehber öğretmenden oluşan **ÖĞRENCİ YÖNETİM KURULU (Ö.Y.K.)** kurulmaktadır. Bazı yerlerde ise sınıf temsilcilerinin bir üst organı (Örneğin, **ÖĞRENCİ TEMSİLCİLİĞİ**) oluşturulmaktadır. Bazı okullarda da, sınıf temsilcilerinin biraraya geldiği kuruluş, Haysiyet Kolu, Okul Yönetim Kolu, ya da Temsilciler Kurulu adlarını almaktadır. Bu, görüldüğü gibi bir eğitsel kol olarak çalışabildiği gibi bunun dışında da kalabilmektedir.

Bugün bize düşen görev her okulda somut duruma göre Temsilciler Kurulu Eğitsel Kol Başkanlıkları ya da Sınıf Temsilcilikleri hareket noktası olarak seçilip, bu doğrultuda birim örgütlenmeye girişmektir. Bu kuruluşlardan hangisi daha önce kurulursa, diğerinin de kurulup güçlenmesi ve «okul öğrenci birim organı»na katılması çalışmalarına ağırlık verilmelidir. Eğitsel kol çalışmalarına se; «birim örgütlenme iskeleti şlevleri olabileceği gibi «kitlesel kültür çalışmaları» niteliklerinden dolayı da büyük önem vermek gerekir. Bu doğrultuda ilk yapmamız gereken iş, **EĞİTSEL KOLLARIN İŞLETİLMESİ**'ni sağlamak olmalıdır. Çünkü, bugün nasıl bozuk düzenin bir ürünü olarak çağ dışı bir eğitim sistemi yürürlükte ise, bugün ortaöğrenimdeki kültürel etkinlikler de bu eğitim sistemine bağlı olarak gerici bir şekilde çarptırılmışlardır. Aslında konuları ders kitaplarından farklı olarak eğitsel kollar yaşamla içiçedir. Bugüne kadar bu tip çalışmalarda gerici okul yöneticileri, öğretmenler tarafından ya gerici içerikli çalışmalar bizlere dayatılmış, ya da engellenmiştir. Yıllardır «yalnız not için çalışma» anlayışının aşılandığı bazı arkadaşlarımız ise bu saatlerde kol çalışmalarının dışında her şeyi yapmaktadırlar. Gerçekte, ortaçağdan kalma eğitimciler ve gerici yöneticiler tarafından «ders dışı gereksiz faliyetler», «sık sık siyasete açılan» diye değerlendirilen bu çalışmaların böyle geçiştirilmesi açık teşvik görmektedir. Onlar, bizlerin bu çalışmaları için de birbirimizle kaynaşarak sosyal ve kültürel yönden gelişmemizden ve giderek toplumsal sorunlara eğilip gözardı etmek, saklamak istedikleri gerçekleri öğrenmemizden korkmaktadırlar. Bizler daha önceden kazanılıp yönetmeliklere geçirilmiş bu hakkımızı elimizden almak isteyenlere karşı korumak ve onu geliştirmek zorundayız. Bunun için **EĞİTSEL KOLLAR İŞLETİLMELİDİR!** Daha sonra bu çalışmalar haftalık ders programı içine alınmalıdır. Eğitsel kollar bizlerin isteğine göre kurulmalı, çalışmalara katılmak doğrudan bizlerin isteğine göre olmalıdır. Çalışmaları yönetim kurulu ve eğitsel kol başkanı aracılığıyla kendimiz yönetmeli, kol öğretmeni yalnızca «rehber» olmalıdır. Elimizdeki bu hakları gerici - faşist saldırılar karşısında savunmalı, ayrıca sınıf temsilciliklerine ve eğitsel kol başkanlıklarına gerici, faşist, birliği bozucu (Maocu faşistler... vb.) unsurların sızmaması için de çalışmak gerekir. Birimlerde örgütlenme savaşımı (gerek Öğrenci Temsilciliği, gerekse Öğrenci Birliği'nin kurulması) sırasında mücadelenin çeşitli biçimlerine hazırlıklı olmak, (en alt düzeydeki biçimlerden en yığınsal ve en yüksek savaşım biçimlerine kadar) somut koşullara uygun olarak gündeme getirilmesi gerektiği unutulmamalıdır. (Örneğin sınıf temsilciliklerinin ya da eğitsel kol başkanlarının imzalı dilekçeleri, okul çapında imza kampanyası, ilerici öğretmenlerle dayanışma, kitlesel direnç gösterme...vb.)

Arkadaşlar, sabır ve kararlılıkla, yığınsal olarak, bilimin gösterdiği yolda yürüdüğümüzde, Öğrenci Birlikleri ileride demokratik bir işleyiş ve öze kavuşmuş, eğitsel kol çalışmalarını ve öğrenci kitlesini yönlendiren, okul yönetiminden bağımsız bizlere yol gösteren, sesimiz soluğumuz olacak, okul yönetiminden bağımsız ve ülke çapında **MERKEZİ DEMOKRATİK TEK KİTLE ÖRGÜTÜ' MÜZÜN** en alt birimleri olan öğrenci kuruluşları haline gelecekler dir.

1 MAYIS YAŞAYACAK!

rumlarına yöneltilen faşist saldırılara, faşist MHP'li ve Ülkü Ocaklı komandoların kanlı terörüne karşı gösterdiği kararlı, tutarlı, bilinçli bir savaşımdan geçerek geldi. Boykotlardan, direnişlerden, kan ve barut kokan, insanlık ve bilim düşmanı, ırkçı, militarist, faşist ders kitaplarını tek tek okullarda ve yığınsal bir biçimde Taksim'de, İzmir liselerinde protesto gösterileriyle, ülkemizin dört yanındaki tek tek okullarda sürdürdüğü direnişlerden geçerek geldi. 1 Mayıs, işçi sınıfı yolunda yürütülen bu kalıcı ve sürekli savaşımın bir aynası, olumlu bir göstergesiydi.

Ortaöğrenim gençliğinin savaşımının kalıcılığı ve sürekliliği sadece 1 Mayıs'ta değil, 1 Mayıs sonrasında da bir kez daha kanıtlandı. Hızla yükselen ve kitlelere kendini duyurup benimseten ilerici hareketin vardığı boyutlardan tedirgin olan işbirlikçi tekelci burjuvazi, emekçi halka ihanet cephesi MC'nin tezgahında düzenlediği ABD emperyalizminin vurucu güçlerinden CIA kökenli kanlı komployla 1 Mayıs'a, işçi sınıfına, emekçi halka, yüzbinlere saldırdı. Yüzbinlerin 40'a yakın evladını katletti. Bu katliamda emperyalist tekeller dünyanın her yerinde olduğu gibi, Türkiye işçi sınıfı hareketinden de soyutlanmış, «sol» adına ortaya çıkan, her türlü oyuna, provokasyona açık akımlardan, karşı-devrimci Maocu faşistlerden ustalıkla yararlandı. Kanlı saldırısını gözardı edebilmek için olayı «Leninistlerle - Maocular arasındaki çatışma» biçimine sokmaya çalıştı. İşçi sınıfına, biimine ters bu sapık akımlar, karşı - devrimci akımlar, sonuçta çok pahalıya mal olacak biçimde gerici, egemen güçlerin kanlı oyununa katkıda bulundular.

1 Mayıs Alanı'nda sahneledikleri kanlı oyunla, bir yandan işçi sınıfı savaşımından tümüyle dıştalanırken, öte yandan da egemen güçlerin gelecek provokasyonlarına sağlam (!) bir temel oldular.

1 Mayıs Alanı'nda yaşanan katliam Türkiye ve dünya işçi sınıfının tarihine kanlı, harflerle yazılacaktır. Ölen yiğit insanların anısı milyonlarca emekçinin içinde bir meşale gibi parlayacaktır. Türkiye İşçi Sınıfı zorlu savaşım günlerinde 1 Mayıs Alanı'nda düşen neferlerini, bilinciyle, köklü umuduyla, özverisiyle nefes verecek, ölümsüzleştirecektir. Türkiye İşçi Sınıfı FAŞİZME GEÇİT VERMEYECEKTİR!

1 Mayıs'ta Türkiye işçi sınıfını selamlayan, onun ateşli bir yandaşı olan İLERİCİ LİSELİ GENÇLER egemen güçlerin olanca faşist baskı ve terörüne, yıldırma çabalarına karşın, savaşımında bir an olsun durmadı, durmuyor. 1 Mayıs sonrası liselerde sürdürülen protesto boykotları, forumlar bu gerçeği kanıtlamaktadır. Türkiye ortaöğrenim gençliği, işçi sınıfının biliminden aldığı güçle sürdürdüğü savaşım artık engellenemeyecek bir düzeye gelmiştir. Burjuvazi de bunun farkında ve tedirginliği içindedir. 1 Mayıs sonrası estirilen terör havası ve 6 Mayıs üzerine tezgahlanan düzenler bu tedirginliğin ifadesidir.

Ancak, ortaöğrenim gençliği örgütlü, disiplinli savaşımıyla burjuvazinin oyunlarına düşmeyecek, savaşım bayrağını onurla taşıyarak, güngeçtikçe daha da yükseklere çıkaracaktır.

YAŞASIN DEMOKRATİK LİSE KAVGAMIZ!

YAŞASIN İLERİCİ ORTAÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN ÖRGÜTLÜ SAVASIM BİRLİĞİ!

FAŞİZME GECİT YOK!

hürriyet kavgası

Yine kitapları, türküleri, bayraklarıyla geldiler,
dalga dalga aydınlık oldular,
yürüdüler karanlığın üstüne,
Meydanları zaptettiler yine.

Beyazıtta şehit düşen
silkinip kalktı kabrinden,
ve elinde bir güneş gibi taşıyıp yarasını
yıktı Şahmeranın mağrasını.

Daha o gün değil, derlenip dürülmesin bayraklar.
Dinleyin, duyduğunuz çakalların ulumasıdır.
Safları sıklaştırın çocuklar,
BU KAVGA FAŞİZME KARŞI, BU KAVGA HÜRRİYET KAVGASIDIR.

Nazım Hikmet